

மணிக்கலசம்

இறைபணிச் செம்மல்
அமர்ப்
கந்ததயா பாஸுப்பிரமணியம்
அவர்களின்
சிவபதம் குறித்த வெளியீடு

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | azvanaham.org

19.05.2002

திருமத்தூர் ஆ. ரா. பங்காநகம்
சுனிபுரம்,
13-9-2002

மண்ணிலே விண்ணுயரக் கோபுரம் கட்டிய உடனேயே
கத்தியோடு கணம் அனுப்பி
விண்ணுலகம் வாரும் என அழைத்தனரோ, சுற்றே
சிந்தித்த பின்னர் தான்
பொன்னிலே தேரையும் செதுக்கி வாரும் ஜயா
என்றோ இன்றுவரை தாயதித்தனர்.

மணி ஜயா, பணிபல இங்குண்டு என்றாலும்
சுற்றே பஞ்சனையில் இளைப்பாறி
நனி சுற்றம், நன் நண்பர்
தெரண்டர் துளாம் தழயிருக்க
பணி விடைகள் பல பெற்றும் ஹரிகர பேரனையும்
கண்டு மகிழ்ந்துவா என்றனரோ

பேற்றுவார் பேற்றட்டும் தூற்றுவார் தூற்றட்டும்
என உன் கடன் பணி செய்தாய்
பேற்றட்டும் உன் தன்னலமற்ற நற்செயல் பல
நாளீலம் உள்ள மட்டும்
தேற்றுவாய் எமையும் நாம் வாழ நல்வழியும் காட்டி
மணி ஒளியாய் வாருமையா.

பூவுலகத் தோற்றும்
13. 10. 1939

வானுலக ஏற்றும்
15. 04. 2002

ஆறுநூற்பதிலிசம்மல், சிவ நூரண்டர், சிவபூர்ணி பெஸ்வர், ஈசவப் புரவளர்
அமர் கந்தையா பாலசுப்பிரமணியம்

தகவலர் ஈசவ முன்னேற்றுச் சங்கம்

முன்னாள் பொன்டீ பொதுச் செயலாளர்

பொழுத்து பொய்ப்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவசுப்பிரமணிய கவுமி கோயில்

திதிவெண்பா

திதிலாத சித்திரானை வருடச் சிறந்த சித்திரையில்
மேதிஸிரில் பூர்வபக்கக் திருத்தையாயில் - திதியர்
நீறை குணக்கோன் நல்லைப் பாலசுப்பிரமணியமிலை
இறையடி இறைந்த திதி.

- வரகவி வேலலண வேணியன்.

என்றும் எம்முடன் .....

கற்பகன், கந்தன் துணையொடு கல்வி பயில கந்தவேள் அமைத்த
கந்தயாவிற்கும் நாக இரத்தினம் அம்மையாருக்கும்
நன்மணியாய் நல்லாரில் பாலகப்பிரமணியனாய் வந்துதித்தாய்
என்றும் உனக்கொரு பெருமை, அத்தனை உடன் பிறப்பும் தனக்குண்டென்று
அத்தனை பேர் இருந்தாலும் அழைத்தனர் உன்
அன்னையை மணியம்மா என்றோ
வளர்ந்தாய், படித்தாய் யாழ் மத்திய கல்லூரியில்
என்றாலும் தனக்காக உனை அழைத்தான் கொம்பனித் தெரு முருகன்
சித்தப்பு சின்னம்மாவடன் இருக்க கோயில் வீதியிலே
வீடு கொடுத்தான் ஆறுபடை வீடுடையான்
நினைத்த நாள் போக துறைமுகத்தில் வேலையும்
கொடுத்தான் கரையானும் செந்துரான்,
மணி மாஸ்டரானாய், செயல்வீரன்
சங்கத்தில் செயல் ஆளர் ஆனாய்
வீடேறி பெற்றாய் பிழியரிசி, மன்றெற்றி கேட்டாய் மனுநீதி - இவ்வாறு
பெற்றாலும் பெற்றாய் சங்க நால்வர் மணிமண்டபம்
பஜனையொடு நன்னென்றிகாட்டி நன் நன்பர் குழாமும் சேர்ந்து,
தொண்டரணி தொடக்கினாய்,
தென்கோவை இருபாலையம்பதிசேர் நல்லதும்பி அரியலர் பெற்ற அம்பிகையலர்
தோள் மாஸலயிட்டு உன் தொண்டிற்கு தோள்கொடுக்க பாகமாக்கினாய்
கொட்டாஞ்சேனையில் நீ வசித்தாலும் கொம்பனி வீதியிலே
பகவிரவாய் தொண்டு செய்தாய்
அக்காவும், நானும், தம்பியும் வந்துவிட்டோம்
உன் அருஞ்செயல் பார்த்து பெருமிடத்தான்
உனக்கோர் பதவிகொடுத்து தன் தேவைக்காய்
அழைத்துக்கொண்டான் கொம்பனித் தெரு முருகன்,
கோபுரம் கொள்ள சித்தமானார் சிவகப்பிரமணியர்
பாலகப்பிரமணியனோ ஊளின்று உறக்கமின்றி

எங்கிருந்தப்பா வந்தது உனக்குள் இந்த உந்துசக்தி

நல்ல தலைவர்களையும் உருவாக்கி தொண்டர்களையும் ஒன்றினைத்தாய்
தெரிந்தெடுத்து போய் கேட்பாய் நன்கொடைகள் தாரும் என்று
நானாக நானரியேன் இல்லை என்று சொன்னவரை

கந்தன் வேலை என்னோம் நினைத்ததினால்
கந்தோர் வேலை நீ மறந்தாய்

தளத்திற்கோர் விழாவெடுத்து கோலாகலமாய் கோபுரம் கண்டாய்
கந்தோரும் பின் அழைத்து தந்ததுகாண் அதேநிலை அதேதொழில்
அக்காவிற்கு நன்றாக நன்வரன் எடுத்தாய் ஓர் வைரவர் பூசைமுடித்த வேளையில்
செந்திலான் குருவாக மகரஜோதியும் நீ கண்டாய்

ஓயாத உன்பணிகள் கனகமுடித்தேர்காண ஆவல் கொண்டாய்
கனவில் வருவதை நனவில் செய்ய வேண்டும் என்பாயே

எப்படியப்பா இரவில் கூட நீ உறங்குவதில்லையே
அம்மா கூட நகைப்பாள் என்னப்பா என்ன பரீட்சை என்று,
ஏதேதோ எழுதினாய் யார் யாரையோ போய்ப்பார்த்தாய்

நடேசன் மைந்தனோடும் நற்கைவ தொண்டரோடும்
பன்னிருக்கயான் பவனிவர பகவிரவாய் பாடுபட்டாய்

சிறப்பு விருந்தினாய் சங்க 20ம் ஆண்டு விழாவிற்கு அழைப்பேற்றுச் சென்றாய்
வந்தாலும் வந்தாய், பாழ்போன கோயில் சக்சரவுகளும் வழக்குகளும்

வளர்த்த கடா கதையாக எல்லாம், என் இந்த இனம்தான் இப்படியோ
வடுநிறைந்த வலிநிறைந்த நாட்களும் வந்துபோயின

ஆனாலும் மாறாத வேகத்துடன் கந்தன் தேர் நீ கண்டாய்
அறுபதில் மணிவிழா மணிமங்கலம் நீ கண்டாய்

தானாக செயல்புரிய நிதியம் அழைத்து அன்பர்களுடன் நாளொரு பணி செய்தாய்
தம்பியோ கடல்கடக்க ஆசைப்பட்டான் - கடல் கடக்க வழி படைத்தாய்

இரவெல்லாம் நீயழுதபோது நான் சொன்னேன் நானிருப்பேன் என்று
வருடம் ஒன்றுதான் ஒடிவிடவில்லை

நானாக விரும்பியவளை தானாக மனமுவந்து மனம் முடித்து வைத்தாய்
நானும் சென்றுவிட்டேன் பல மைல்கள் என்றாலும்

தொலைவிலிருந்து நாம் கதைத்தால்
தொலைபேசி அம்மாவிடம் கொடுக்காமல் நீ கதைப்பாய்
பேரன் ஹரியினால் பேரன் ஆனாய், பெருமிதம் கொண்டாய்
சங்கத்தின் பொன்விழாத தலைவன் ஆனாய் தலை முழுக்க வேலை என்றாய்

பொங்கல் அன்றுகூட கதைக்காமல் ஓடிவிட்டாய் சங்க பொங்கலுக்கு
 சங்க கட்டிடம் கட்ட ஓடோடி வங்கி சென்றாய் வந்தகளை மாறுமுன்பே
 மதியம் வந்த வயிற்றுவலியால் மைத்துனர் சிறியோடு மருத்துவர் நாடினாய்
 பொல்லாப்போன நோய்தான் உனக்கப்பா
 கடல்தாண்டி அக்கா, ஹரி, ராம் மாமாவுடன் ஓடோடி வந்தேன் அப்பா
 நீராட்டி, பாலுாட்டி, பஜனை பாடி, கால்பிடித்து, கதைசொல்லி நடைபழக்க
 சீராட்டி வளர்த்த எனக்கொரு சந்தர்ப்பம் தந்தாய்
 மருத்துவ மனையில் கூட உன்பணிகள் தொடர்ந்தனவே
 அறைநெறியோர் வந்தபோதெல்லாம் அறைநெறிப்
 பாடசாலைக்கு அன்னதானமிடக் கேட்டாயே
 கற்பகலுக்கும், கந்தனுக்கும் கருணைசேர் மருத்துவர்க்கும்
 நன்றிக் கூதும் எழுதினாயே அப்பா
 வாழும் போதெல்லாம் சண்டையும் சக்சரவுமாய் இருந்தவர்கள்
 வந்த போது கூட இன்முகத்துடன் கதைத்தாயே
 எப்படியப்பா உன்னால் மறக்க, மன்னிக்க முடிந்தது
 தேறிடுவாய் என்றவ்லோ நாம் சென்றோம் வான்ஸறி
 உன் இறுதி நேரத்தில் அருகில்லாப் பாவியானோம் அப்பா
 கந்தன் புகழ்பாடிய உனை கார்த்திகை நன்நாளில் அழைத்திட்டான் கந்தன்
 சாமி மாஸ்டர் இறுதி ஊர்வலம் பூமி பார்க்க நீ செய்ய
 உனக்கோ நீ வளர்ந்த, வளர்த்த சங்கம் செய்த
 ஊர்தியோடு ஊர்வலம் கண்டு பெருமித்துப் போனேன் அப்பா
 கீழே திரண்டன மக்கள் கூட்டம், மேலே திரண்டது கார்முகில் கூட்டம்
 சொக்கப்பானை போல் தீப்பிளம்புடன் உன்னுடல்
 சிவசோதியானதே!

என்றாலும் நான் நம்பேன் - அப்பா நீ இன்றில்லையென்று
 என்னாளும் எம்முடனே
 எம்முச்சாய்
 எம் பேச்சாய் நியிருப்பாய்

பா. குபகரன்

மணிக்கலசம்

வின் ஏறு திருமுருகன் கோபா உச்சிக்கு சில கலசம்
பொன் ஓடுபுனைந்த சித்திர தேர் முடியினிலே ஓர் கலசம்
என் நாடும் பார்க்கின்ற சங்க காலாண்டிதழ் ஓர் கலசம்
தன் நலம் அறியா சேவை புரிந்த மணிக்கோ ஓர் மணிக்கலசம்

கந்தையா பெற்றெடுத்த நன் மணி நினைவாக
கந்தன் கழல் தொழு தேத்திப் பாட
கந்தரலங்காரம், கந்தானுபூதி, கந்தர் கவிவென்பாவும்
கரம் குவித்து பஜனை செய்ய பஜனாவளியும் உள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகர் துநி

பிடியத னுருவுமைகொள மிகு கரியது
வடிகொடு தனதி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

மாதர் பிறைக் கண்ணியானை
மலையான் மகளோடும் பாடிப்
போதொடு நீர் சுமந்தேத்திப்
புகுவாரவர் பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடுபடாமலை
யாற்றைத்தின்ற போது
காதல் மடப்பிழயோடுங் களிறு
வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருபாதம்
கண்டறியாதன கண்டேன்.

திருப்பாசகம்

பாஸ் நினென்து ஊட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
ஊலினெ உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினெச் சொரிந்து புறம் புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனெத் தொடந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநும் பக்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனி யெல்லாம் விளங்க
 அன்னனாடை மடவாஞ்சமை கோணாடியே
 முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறி தந்த
 பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

திருவும் கல்வியுஞ் சீரும் தழைக்கவும்
 கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
 பருவமாய் நம துள்ளம் பழுக்கவும்
 பெருகு மாழத்துப் பின்னையைப் பேணுவாம்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறேனைப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
 உத்தமா ஞானசற் குணநேயா
 ஓப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
 வெற்றிவே ஸாயுதப் பெருமாளே.

கந்தரநுபுதி

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புணமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

நாஸ்

ஆடும் பரிவே வணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியானை சகோதரனே.

(01)

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
சல்லாப விநோதனு நீ யலையோ
எல்லாமற என்னை யிழந்த நலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரடு பதியே.

(02)

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையான் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே.

(03)

வளைப்பட்டகைம் மாதொடு மக்க ளனுந்
தளைப்பட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைப்பட் டெழுகு ரூருங் கிரியுந்
தொளைப்பட் டெருவத் தொடுவே வவனே. (04)

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந் திலனே
அகமாடை மடந்தைய ரெண் றயருஞ்
சகமாயையுள் நின்று தயங் குவதே. (05)

திண்ணியா னமனோ சிலைமீ் துனதாள்
அண்ணியா ராவிந்த மரும்பு மதோ
பண்ணியா வென வள்ளி பதம் பண்ணியுந்
தண்ணியா வதிமோக தயா பரனே. (06).

கெடுவாய் மனனோ கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வாடவே விறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (07)

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே. (08)

மட்டேர்குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டுசல் படும் பரிசென் நொழிவேன்
தட்டே டறவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டே நிராகுல நிர்ப் பயனே. (09)

கார்மா மிசைகா வண்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப வலாரி தலாரி யெனுஞ்
குர்மா மடியத் தொடுவே வவனே. (10)

கூகா வெனவென் கிளாசூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகாசல வேலவ நாலு கவித
தியாகா சரலோக சிகா – மணியே.

(11)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா ஸிறவான்
சும்மா இருசொல் வறவென் றலுமே
அும்மா பொரு ளொன்று மறிந்திலனே.

(12)

முருகன் தனிவேல் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றோஸியன் றெனாநின் றதுவே.

(13)

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழி நாசியொடுஞ் செவியாம்
ஜவாய் வழி செல்லு மவாவினையே.

(14)

முருகன் குமரன் குகளென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங்கவ எண்குண பஞ் சரனே.

(15)

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணியிட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுகூர் படவே லெறியுஞ்
குரா சரலோக துரந் தரனே.

(16)

யாமோதிய கல்வியு மெம் மறிவுங்
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனாற்
ழுமேல் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீ ரினியே.

(17)

உதியர் மரியா வுணர்ரா மறவா
விதிமா ஸறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலகுர பயங் கரனே.

(18)

வடிவந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே ஸர்சே
மிடியென்றொரு பாவி வெளிப் படினே.

(19)

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வபதேச முணர்த் தியவா
விரிதாரண விக்ரம வேளிமையோர்
புரிதா ரக நாக புரந்தரனே.

(20)

கருதா மறவா நெறிகாண எனக்
கிருதாள் வனசந் தரளன் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கணனே
விரதா கரகுர விபாட ணனே.

(21)

காளைக் குமரோச ளெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச் சுரப்பதி மேரு வையே.

(22)

அடியைக் குறியா தறியா மையினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடினயப் புணருங் குணபூ தரனே.

(23)

கூர்வேல் விழி மங்கையார் கொங்கையிலே
சேர்வே ணருள் சேரவு மெண்ணுமதோ
குர்வே ரொடு குன்று தொளைத்தநெநடும்
போர்வேல புரந்தர பூப தியே.

(24)

மெய்யே யெனவெவப் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னாலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றிய சேவகனே.

(25)

ஆதார மிலே னாருளைப் பெறவே
நீதா னொரு சற்று நினைந்திலையே
வேதாகம ஞான விநோ தமனோ
தீதா சுரலோக சிகா மணியே.

(26)

மின்னே நிகர்வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயி லெறிய வானவனே.

(27)

ஆனா அமுதே அயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானாகிய வென்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

(28)

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனைந்
பொல்லே னறியாமை பொறுத் திலையே
மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே வவனே.

(29)

செல்வா னுருவிற் றிகழ்வே வவனான்
றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே.

(30)

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யென என்னை விதித்தனையே
தாழ்வா னாவெசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே.

(31)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையு
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரி வேடர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலை சூறிடு வாகையனே. (32)

சிந்தா குலவில் லொடுசெஸ் வமெனும்
விந்தா டவியென்று விடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதுந்த வரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (33)

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காம லெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்கராம சிகா வலசன் முகனே
கங்கா நதி பால க்ருபாகரனே. (34)

விதிகானு முடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழ லென் றருள்வாய்
மதிவா னுதல்வள் எியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரடு பதியே. (35)

நாதா குமரா நமவென் றரணார்
ஒதா யெனவோ தியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல் வின்ணவர் சூடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே. (36)

கிரிவாய் விடுவிக் ரம 'வேலிறையோன்'
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யாயோடு மகந் தையையே. (37)

ஆதாளியை யொன் றறியே ணையறத்
தீதாளியை யான் டதுசெப் புமதோ
சூதாள கிராத குலிக் கிறைவா
வேதாள கணம் புகழ்வே வவனே. (38)

மாவேழ் சன்னங் கெடமா யைவிடா
முவேடணை யென்று முடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடுதோள் புணருந்
தேவே சிவ சங்கர தேசிகனே.

(39)

வினையோட விடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங் கிடவோ
சுணையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதணோடு திரிந் தவனே.

(40)

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே.

(41)

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையு மற்றதுவே.

(42)

தூசா மணியுந் துகிலும் புணவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளாந் துகளா யினபின்
பேசா அநுஷ்஠ி பிறந் ததுவே.

(43)

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
குடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

(44)

கரவா கியகல்வி யுளார் கடைசென்
நிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக தயா பரனே.

(45)

எந்தாயுமெனக் கருள்தந் தையுந்
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெணையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

(46)

ஆஹா றையுந்த் ததன்மேஸ் நிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீஹா வருகுர் சிதைவித் திமையோர்
கூஹா வுலகங் குளிர்வித் தவனே.

(47)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென்றவ ரோடுறும் வேலவனே.

(48)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னாங் களையும் க்ருபைகுழ் கடரே.

(49)

மதிகெட்டறவா டுமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திர ஞான சுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.

(50)

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுபிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

(51)

கந்தரவங்காரம்

காப்பு

அடலரு ணெனத்திருக் கோபாத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வட வருகிற் சென்று கண்டுகொண் டென்வரு வார் தலையில்
தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

துசு

பேற்றைத் தவஞ் சற்றுமில்லாத வெண்ணெப்ர பஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வா ! செஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புவியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே. (01)

அழித்துப் பிறக்கவோட் டாவயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையைப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிமுக்குமன் ரோகவி கற்கின்றதே. (02)

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரெளாஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்ததுகுர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே. (03)

ஓரவோட் டாரோன்றை யுன்னவோட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவோட் டாரோவர் செய்வதென்யான் சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் ரூணைச் சூரணைக் காருடல் சோரிக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே. (04)

திருந்தப் புவனங்க ஸீண்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழுக் குன்றழுச் சூழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவளெனன் ரோதுங் குவலயமே. (05)

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை
விரும்புங் குமரனை மெப்பன்பி னான் மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பா மாநந்தந் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச்செந் தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே. (06)

சளத்திற் பிணிபட் டசட்டு கரியைக்குட் டவிக்கு மென்றன்
உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவண ரூத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே. (07)

ஒளியில் விளைந்த வயர்ஞான பூதாத் துச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்ததொ ராநந்தத் தேனை யநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பிய வா ! முக மாறுடைத் தேசிகனே. (08)

தேனென்று பாகென்றுவழிக் கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் ரெனாக்குப் தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன் றசீரி யன்று சீரியன்றே. (09)

சொல்லுகைக்க கில்லையென் ரெல்லா மிழந்துசும் மாவிருக்கு
மெல்லையுட் செல்ல எனைவிட்ட வாலூகல் வேலனால்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புலகின்ற மால்வரைத் தோன்னனால் வல்லபமே. (10)

குசைநெகி மூவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்
தசைபடு கால்பட் தசைந்தது மேரு அடியிடவென்
ஒசைவரை தூள்பட்ட அத்தூளின் வாரி திடர்ப்பட்டதே. (11)

படைப்பட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைப்பட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளக் கலதிகழிந்
துடைப்பட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம்
இடைப்பட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிப்பட்டவே. (12)

ஒருவரைப் பங்கி லுடையாள் குமார னுடையணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டாக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுப்பட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் யயங்கெட்டதே. (13)

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவாறிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை ஈடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
அப்பாதி யாய்விழு மேருங் குலுங்கவின் னாருமுய்யக்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனோ. (14)

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றுடியே. (15)

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ எிருந்த படியிருங் கோளௌம் பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் தொளைக்கவை வேல்
விடுங்கோ ஸருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே. (16)

வேதா கமசித்ர வேலா யுதன்வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதார விந்த மரணாக அஸ்லும் பகவுமில்லாக்
குதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்குப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே. (17)

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற் பிளவள் வேணும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க வதவா வுட்மின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே. (18)

சொன்ன கிரெளஞ்ச கிரியூ டுருவத் தொளைத்தவைவேல்
மன்ன கடம்பின் மஸர்மாலை மார்பமெள னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம் பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வும்பே. (19)

கோழிக் கொடிய னாபணி யாமற் குவஸயத்தே
வாழுக் கருது மதியிலி காளஞ்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட் டாதுங்க எத்தமெல்லாம்
ஆழுப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மழுப்பிறகே. (20)

மரணாப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகின் கிணிமுகுள
சரணாப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்துராகஷா
பரணக்ரு பாகர ஞானா கரசர பாஸ்கரனே. (21)

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழுவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. (22)

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னோமற வேணுனைநான்
ஜவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமன் னேவந்து காத்தருளே. (23)

கின்னாங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
சின்னாங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவார் சிறுமிதனை
முன்னாங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே. (24)

தண்டா யுதமுந் திரிகுல மும்லிமுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சூடர்வழவாள்
கண்டாய டாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக் கெட்டவே (25)

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்; மரிப் பார் வெறுங் கர்மிகளே. (26)

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதின் டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேள்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே. (27)

வேலே விளாங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைறஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லானமன் வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருள்ளெயை வாறு புகல்வதுவே. (28)

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ஸாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென் யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே. (29)

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென்ப தாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென் கிலைகொற்ற மழுர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்ங னோமுத்தி காண்பதுவே. (30)

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கக் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியரு வக்கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே. (31)

கிளைத்துப் புறப்பட்ட கூர்மார் புன்கிரி யூடுருவத்
தொனைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னோதுறந் தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தலிக்கின்ற என்னை பெந்தாள்வந் திரட்சிப்பையே   (32)

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிழியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணார் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மாள்திரு நாமம் புகல்பவரே.   (33)

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந்தா தப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயியிருங் காமவிடாய்ப்
ப்ப்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்வழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே.   (34)

பத்தித் துறையிழிந் தாநந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் ரோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெங்கு ரணைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.   (35)

சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கானது செல்வந் துண்பமின்பங்
சுழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்க னேமுத்தி கிட்டுவதே.   (36)

கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண்ட டயர்கினும் வேண்மற வேண்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண்டு டுடுடுடு டுடே டுடுடுடு டுண்டுடுண்டு
டிண்டுண்ட டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் கூர்க்கொன்ற ராவந்தனே.   (37)

நாளென் செயும்வினை தாளென் செயுமெனை நாடுவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும் ரேசரிரு
தாஞ்ஞு சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோஞுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடனே.   (38)

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுண்ணி லொன்றா
விதித்தான் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே. (39)

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூறனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே. (40)

பாலே யனைய மொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலே கொண்டுயியும் வகையறி யேன்மலர்த் தாள்தருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே. (41)

நினாங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே (42)

கவியாற் கடலஸடத் தோன்மரு கோளைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகளைத் திறவரக்கர்
புவியாற் பெழத்தொட்ட போர்வேன் முருகணைப் போற்றி யன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே. (43)

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே. (44)

ஒருஷ் தருமறி யாத்தனி வீட்டி வுரையுணர்வற்
றிருபுத வீட்டி விராமமெலன் றானிரு கோட்டொருகைப்
பொருஷ் தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருஷ் வேலவ னிட்டுரோ, கூர குலாந்தகனே. (45)

நீயான ஞான விநோதுந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதால்குற்
ஹோயா வுருகிப் பருகிப் பெருகித் துவஞுமிந்த
மாயா விநோத மநோதுக்க மானது மாய்வதற்கே. (46)

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மழுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ஞம்பர மாநந்த சாகாத்தே. (47)

பத்தியை வாங்கினின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்திரை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது குர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திர காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே. (48)

குரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் தொண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்தன்டு தாவடி போய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் நிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே. (49)

பாக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிழக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிராண்மரு காகொடுஞ் குர ணடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே. (50)

மலையாறு கூறைழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேடுவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்மூர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே. (51)

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுவஞ்சென் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வமி; பணி பாசசங் க்ராம பணாமகுட.
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்க ந்ருபகுமரா
குமராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே. (52)

வேஷ்ச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடுக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
றேஷிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திணகத்தினைத்து
வாடுக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. (53)

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்கொன்
ற்கைக் கெளைவிதித் தாயில யேயிலவ் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவனைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே. (54)

ஆங்கா ரமுமடங் காரோடுங் கார்பர மாநந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்
ஒங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய்யா ரென்செய் வார்யம தூதருக்கே (55)

கிழியும் படியடற் குன்றெற்றிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நாகக்
குழியுந் துயரும் விடாப்படக் கூற்றுவனுர்க் குச்செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே. (56)

பொருபிடி யுங்களி றும்வினை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொன்ற் டிட்டுண்டிருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய வுடம்பிதுவே. (57)

நெற்றாப் பகங்கதீர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கிணிய பிரானிக்கு மூல்லையுடன்
பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்கராம வேஞும் படவியியாற்
செற்றார்க் கிணியவன் தேவேந்தர் லோக சிகாமணியே. (58)

பொங்கார வேலையில் வேலையிட் டோனாருள் போலுதுவ
எங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனியுழிக்கே. (59)

சிந்திக் கிலேனின்று சேவிக்கி லேன்றஞ்செடச் சிற்றுடைய
வந்திக் கிலேனான்றும் வாழ்த்துகி லேன்மயில் வாகனங்கள்
சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக் வேனுன்னை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் யோக்குதற்கே. (60)

வரையற் றவுணார் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவா! பஞ்ச பூதமுற
றுரையற்ற றுணர்வற் றுடலற் றுயிர் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளாற் றெனாதற் றிருக்குமக் காட்சியதே. (61)

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணைந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் குரனு மேருவுமே. (62)

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவாக்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப்போர்வேலனைச்சென்று போற்றியும்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்வன் சந்தித்ததே. (63)

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாதுவிடேன் வெம்ய குரனைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு மான்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே. (64)

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன் விடுங் கயிற்றாற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மழுரத்தனே. (65)

நீர்க் குமிழிக்கு நிக்கெரன்பார் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு மென்பார் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்குமரற் கன்பிலாதவர் ஞான மிகவுந்தன்றே. (66)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றழியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற் றிலேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்கராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவங் கடகா சலபன் ஸிருபுயனே. (67)

சாடுஞ் சமரத் தனிவேன் முருகன் சரணத்திலே
ஒடுஞ் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குக் போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பகுதிநின்
றாடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே. (68)

றநதைக்கு முன்னந் தனிநூன வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியாயின்னர்க் காலன்வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தத் துணிப்பன் தனிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே. (69)

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மழுரமுமே. (70)

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோக மென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருத்துங்கண் ஸர்முத்தி கைகண்டதே. (71)

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே. (72)

போக்கும் வாவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணாதிந்த ஆநந்தமே. (73)

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்த அன்பாற்
குராப்புனை தண்டையெந் தாள் தொழல் வேண்டுங் கொடிய ஜவர்
பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டு மென்றால்
இராப்பக வற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே. (74)

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மாநந்த மேற்கொள விம்பிவிம்பி
நடிக்கின் றிலைநெநஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே. (75)

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள ணேதென் தணிகைக் குமாநின் றண்டையெந்தாள்
குடாத சென்னிய நாடாத கண்ணுந் தொழுதகையும்
பாடாத் நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. (76)

சேல்வாங்கு கண்ணியார் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரளண்ணி
மால்வாங்கு யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றாள் கிழுத்தி கழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கமல் நோக்கு நெஞ்சே. (77)

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாம லேற்றங்கொண்டாடுவிர்காள்
போர்கொண்ட கால ஞுமைக்கொண்டு போமன் று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரு மாளிகை யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரையோ கெடுவீர்நூம் மறிவின்மையே. (78)

பந்தாடு மங்கையார் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழவுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாப்செய்ய வேல்முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங்
கந்தா இளங்குமரா அம் ராவதி காவலனே. (79)

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றனவந்தா லென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் ரோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந் தகணைத் த்ரியம்பகணைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே. (80)

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால ணரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுப் கையிற் சிறுவாளும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.

(81)

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளினைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய்புண்ட ரீகனாண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்தர லோகத்தை முட்டவெட்டுப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டூ சூர பயங்கரனே.

(82)

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றுஷக்கே
ழுங்கழுல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே.

(83)

யைவருங் கண்டத்தர் மெந்தகந்தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறியேன் கற்ற கல்வியும்போய்
பைவரும் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஜவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் ணடைக்கலமே.

(84)

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
ஸுட்டிக் கபாலமு லாதார நேரண்ட ஸுச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.

(85)

வேலா யுதன்சங்கு சக்ராயு தன்விரிஞ் சன்னாறியாச்
குலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம ணோடு பகைக்கினுமே.

(86)

குமரா சரணாஞ் சரணமென் றண்டார் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுப்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசல் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே.

(87)

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ரூடனினங்கிக்
குணங்கெட்ட தூட்டனை யீடேற்றுவாய் கொடி யுங்கமுகும்
பிணங்கத் துணங்கை யலகை கொண்டாடப் பிசிதர்தம்வாய்
நினங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே. (88)

பங்கே ருக்கெனனைப் பட்டோ ஸையிலிடப் பண்டுதனை
தங்காலி லிட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்லிடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
எங்கோ னரியி னினிநான முகனுக் கிருவிலங்கே. (89)

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச்சென்று கண்டுதொழு
நாலா பிரங்கன் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே. (90)

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல னைக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே. (91)

தொண்டர்கண் டண்டிமொண் டண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமெனுந்
தண்டயம் புண்டரி கந்தருவாய் சண்ட தண்டவெஞ்குர்
மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டிமண்டக்
கண்டுருண் டண்டர்வின் டோடாமல் வேலதொட்ட காவலனே. (92)

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமய் சோஸையும் வாவியுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த வினையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை பதினா லுலகமுங் கேட்டதுவே. (93)

தெள்ளிய ஏனவிற் கிள்ளையைக் கள்ளாச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவென் தாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளைதள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லைநல்ல
வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே. (94)

யான்றானே னுஞ்சொல் விரண்டுங் கெட்டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் குராமாய்க்
கீன்றான் மருகன் முருகன்க்ரு பாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றாரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே. (95)

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீர்த் தனிவிடில்நீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துழின் ரோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ராத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே. (96)

சேலிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித் தநந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமோ. (97)

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொம் வாழ்விலன் பாய்நரம்பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாற்றைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே. (98)

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடி போல்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. (99)

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
கெடுதலி வாத்தொண் டரிற்கூட்ட டியவா! கிரௌஞ்ச வெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே. (100)

சலங்கானும் வேந்தர்தமக்கு மஞ்சார் யமன் சண்டைக்ககஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியனு கார்த்துட்ட நோயனுகார்
கலங்கார் புலிக்குங் கராடக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்றுால்
அலங்கார நூற்று ஸொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே. (101)

திருவடி யுந்தண்ணை யுஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
குருவடி வாய்வுந்தென் னுள்ளாங் குளிரக் குதிகொண்டவே (102)

இராப்பக ஸற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்ணையெந் தாளாரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்பாக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே. (103)

செங்கே மூடுத்த சினவடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பண்ணிரு தோனும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தாளாஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனை
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பனே. (104)

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் குழுந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே யமர சிகாமணியே. (105)

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே. (106)

குலம் பிழித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் தனக்கொரு காலுமஞ் சேன்கடல் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே. (107)

கந்தர் கலிவெண்பா

1. பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனும் தேற்றிய பாமேவு தெய்வப் பழுமறையும் – தேமேவு
2. நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த போதமும் காணாத போதமாய் – ஆதிநடு
3. அந்தம் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப் பந்தம் தணந்த பரஞ்சுடராய் – வந்த
4. குறியும் குணமுமொரு கோலமுமற்று எங்கும் செறியும் பரம சிவமாய் – அறிவுக்கு
5. அனாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே மனாதிகளுக்கு எட்டா வடிவாய்த் – தனாதருளின்
6. பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும் தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய் – எஞ்சாத
7. பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவரவும் புணர்வும் காரணமும் இல்லாக் கதியாகித் – தாரணியில்
8. இந்திரசாலம் புரிவோன் யாரையும் தான்மயக்கும் தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல – முந்தும்
9. கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் – திரிகாரணம்

10. ஆகவரும் இச்சை அறிவு இயற்ற லால்லிலய போகதுதி காரப் பொருளாகி – ஏகத்து
11. உருவும் அருவும் உருஅருவும் ஆகிப் பருவ வழவும் பலவாய் – இருள்மலத்துள்
12. மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்திஅளித் தற்குமல பாகமுறவே கடைக்கண் பாலித்துத் – தேகமுறத்
13. தந்த அருவுருவும் சார்ந்த விந்து மோகினிமான் பெந்த முறவே பிணிப்பித்து – மந்த்ரமுதல்
14. ஆற்த்து வாவும் அண்டத்து ஆர்ந்தஅத்து வாக்களும்முற் கூறத் தகும் சிமிப்பில் கூட்டுவித்து – மாறிவரும்
15. ஈரிண்டு தோற்றத்து எழுபிறப்புள் யோனின்னபான் ஆரவந்த நான்குநா றாயிரத்துள் – தீர்வரிய
16. கண்மத்துக்கு ஈடாய்க் கறங்கும் சகடமும்போற் சென்மித்து உழலத் திரோதித்து – வெந்நிரய
17. சொர்க்காதி போகமெலாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால் நற்காரணம் சிறிது நண்ணுதலும் – தர்க்கமிடும்
18. தொன்னுால் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே நன்னுால் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து – முன்னுால்
19. விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச் சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்து – அருள்பெருகு
20. சாலோக சாமீப சாருபமும் புசிப்பித்து ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து – நால்வகையாம்
21. சத்திநி பாதம் தருதற்கு இருவினையும் ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் – பெத்த
22. மலபரி பாகம் வருமளவில் பண்ணாள் அலமருதல் கண்ணுற்று அருளி – உலவாது
23. அறிவுக்கு அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா நெறியில் செறிந்தநிலை நீங்கிப் – பிறியாக்

24. கருணை திருச்சுவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக் குருபாளைன்று ஒர்த்திருப்பேர் கொண்டு – திருநோக்கால்
25. ஊழ்வினையைப் போக்கி உடலுறுபத் தெட்டுநிலம் ஏழும் அத்துவாக்கள் இருமூன்றும் – பாழாக
26. ஆணவமான படலம் கிழித்து அறிவில் காணாரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் – பூணும்
27. அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆண்மாவும் காட்டிக் கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி – முடியாது
28. தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகிளங்கும் நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப் – போக்கும்
29. வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும் இரவும் கடந்துஉலவா இன்பம் – மருவுவித்துக்
30. கண்மயலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றும் தாழ்ச்சடையும் வண்மழுவும் மானுமுடன் மால்விடைமேல் – மின்னிடந்துப்
31. பூத்த பவளப் பொருப்புஒன்று வெள்ளிவெற்பில் வாய்த்தனைய தெய்வ வழவாகி – முத்த
32. கருமயலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள் செய்து உள்ளின்று ஒருமலத்தார்க்கு இன்பம் உதவிப் – பெருகியெழு-
33. மூன்றவத்தை யும்கழற்றி முத்தருட னேஇருத்தி ஈன்றபரா முத்தி அடைவித்துத் – தோன்றவநும்
34. யானெனதென்று அற்ற இடமே திருவாடியா மோனபரா னந்தம் முடியாக – ஞானம்
35. திருச்சுவா இச்சை செயலறிவு கண்ணா அருளதுவே செங்கை அஸரா – இரு நிலமே
36. சந்திதியா நிற்கும் தனிச்சுட்டே; எவ்வுயிர்க்கும் பின்னமற நின்ற பெருமானே – மின்னுருவம்
37. தோய்ந்த நவரத்நச் சுடர்மணியால் செய்த பைம்பொன் வாப்ந்த கிரண மணிமுடியும் – தேய்ந்தபிறைத்

38. துண்டம் இரு மூன்றுநிறை தோன்றப் பதித்தனைய புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டமுகும் – விண்ட
39. பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு அருள்பொழியும் கண்மலர் ஈராறும் – பருதி
40. பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக் குலவு மகரக் குழையும் – நிலவுமிழும்
41. புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும் சென்மலிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் – விண்மலிதோள்
42. வெவ்வகரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்குரா ணைத்தழிந்து தெவ்வருயிர் சிந்தும் திருமுகமும் – எவ்வுபிர்க்கும்
43. ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப வாழ்வதரும் செய்ய மலர்முகமும் – குழ்வோர்
44. வழக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும் முடிக்கும் கமல முகமும் – விடுத்தகலாப்
45. பாச இருள்துரந்து பல்கதிரில் சோதிவிடும் வாச மலர்வதன மண்டலமும் – நேசமுடன்
46. போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும் மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் – தாகமுடன்
47. வந்தழியில் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும் தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும் – கொந்தவிழுந்த
48. வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் – ஆரமுதம்
49. தேவர்க்கு உதவும் திருக்கரமும் குர்மகளிர் வேமக் குழைந்தனைந்த மென்கரமும் – ஒவாது
50. மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூங்தொடையல் சேர அணிந்த திருக்கரமும் – மார்பகத்தில்
51. வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும் உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் – மொய்த்த

52. சிறுதொட்டேசேர் கையும்மணி சேர்ந்ததடங் கையும்
கறுவசமர் அங்குசம்சேர் கையும் – தெறுபோர்
53. அதிர்கே டகம்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்கும் காரும் – முதிராத
54. கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டனைந்த
அம்பொன் மணிப்புண் அகன்மார்பும் – பைம்பொன்
55. புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டெடயும்
அரைஞானும் கச்சை அழகும் – திருவரையும்
56. நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத்து அணிந்த பரிபுரமும் – சோதி
57. இளம்பருநி நூறா யிரங்கோடி போல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவும் – உளந்தனில் கண்டு
58. ஆதரிப்போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பரகத் தாமரையின்
மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே – ஓதியஜந்து
59. ஒங்காரத்து உள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய் ஜந்தொழிற்கும்
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே – தாங்கரிய
60. மந்திரமே சோரியா வாணபதமே மாழுதியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப் – பந்தனையால்
61. ஒத்த புவனத் துருவே உரோமமாத்
தத்துவங்க னேசத்த தாதுவா – வைத்த
62. கலையே அவயவமாக் காட்டும்அத்து வாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய் – பலகோடி
63. அண்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்க
கண்டசக்தி மூன்றுட் கரணமாய்த் – தொண்டுபடும்
64. ஆவிப் புலனுக்கு அறிவு அளிப்ப ஜந்தொழிலும்
எவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே – மேவ
65. வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்ஞ் ஞானம்
தரும் அட்ட யோகத் தவமே – பருவத்து

66. அகலாத பேரன்பு அடைந்தோர் அகத்துள் புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் – சுகலளிதுப்
67. பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம் தேவின்ப நல்கும் திருநாடும் – பாரின்பப்
68. எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவரவு அல்லாது உயர்ந்த அணிநகரும் – தொல்லுலகில்
69. ஈறும் முதலுமகன்று எங்குநிறைந்த ஐந்தெழுத்தைக் கூறி நடாத்தும் குரகதமும் – ஏறுமதும்
70. தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினால் பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் – வாய்ந்தசிவ
71. பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா நாரகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும் – காரணத்துள்
72. ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்துயர்த்த வான்கொடியும் வந்தநவ நாத மணிமுரசும் – சந்ததமும்
73. நீக்கமின்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போல்புவனம் ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும் – தேக்கமழ்ந்து
74. வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே – தேக்கதிகழ்
75. பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப் பூங்கோதையிடப் பாங்குறையும் முக்கண் பரஞ்சோதி – ஆங்கொருநாள்
76. வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமும் – தந்து
77. திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும் ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியாறு உய்ப்பு – விரிபுவனம்
78. எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்டு அஞ்சதலும் பொங்கும் தழல்பிழும்பைப் பொற்காத்தால் – அங்கண்
79. எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண்டு ஏருதியென்று எம்மான் கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் – அடுத்ததொரு

80. பூத்த தலைவகொடு போதினனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீர்திக்கே சென்றும்பப்ப - போதொருசற்று
81. அன்னவளும் கொண்டமைதற்கு ஆற்றாள் சரவணத்தில்
சென்னியில் கொண்டு உய்ப்பத் திருச்சுவாய் - முன்னர்
82. அறுமிள் முலையுண்டு அழுதுவினை யாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - குறுமுறுவல்
83. கன்னியொடும் சென்று அவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலும்
அன்னவள்கண்டு அவ்வருவம் ஆறினையும் - தன்னிரண்டு
84. கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தணைப் போபுனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய
85. முகத்தில் அணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்பூத்து அளித்துச் - சகத்தளந்த
86. வெள்ளை விடைமேல் விமலன் காத்தில் அளித்து
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளைமொழி
87. மங்கை சிலம்பிள் மணிலூன்ப தில்தோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து - தங்கள்
88. விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயும் தார்வீர வாகு - நெருப்பிலுதித்து
89. அங்கண் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும்
செங்கண் கிடாஅதனைச் சென்றுகொணர்ந்து - எங்கோன்
90. விடுக்குதி என்று உய்ப்பாதன் மீதிவாந்து எண்திக்கும்
நடத்தி வினையாடும் நாதா - படைப்போன்
91. அகந்தை உரைப்பமறை ஆதி எழுத்தென்று
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலையால்
92. சிட்டித் தொழிலுதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம்
குட்டிச் சிறையிருத்தும் கோமானே - மட்டவிழும்
93. பொன்னம் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே - கொன்னொடுவேல்

94. தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக வீரவடி வேல் விடுத்தோனே – சீரலைவாய்த்
95. தெள்ளா திரை கொழிக்கும் செந்தூரில் போய்க்கருணை வெள்ளாம் எனத்தவிசின் வீற்றிருந்து – வெள்ளைக்
96. கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக் கடல்குழ் மயேந்திரத்தில் புக்கு இமையோர் வாழுச் – சயேந்திரனாம்
97. குரளைச் சோதித்துவரு கென்றுதடம் தோள்விசய வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே – காரவுணன்
98. வானவரை விட்டு வணங்காமை யால்கொடிய தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் – பானு
99. பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க முகனைவென்று வாகை முடித்தோய் – சகமுடுத்த
100. வாரிதனில் புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடும் குருடலம் கீண்ட சூடர் வேலோய் – போரவுணன்
101. அங்கம்ஜிரு கூறாய் அடன்மயிலும் சேவலுமாய்த் துங்கமுடன் ஆர்த்தெழுந்து தோன்றுதலும் – அங்கவற்றுள்
102. சீறும் அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா ஏறி நடாத்தும் இளையோனே – மாறிவரு
103. சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகைனன மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே – மூவர்
104. குறைமுடித்து விண்ணனம் குடியேற்றித் தேவர் சிறைவிடுத்து ஆட்கொண்ட தேவே – மறைமுடிவாய்
105. சைவக்கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும் தெய்வக் களிற்றை மணம்செய்தோனே – பொய்விரவு
106. காமம் முனிந்த கஸலமுனிவன் கண்ணருளால் வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப் – பூமருவ
107. கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல் ஏனற் புனங்காத்து இனிதிருந்து – மேன்மைபெறத்
108. தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்தளித்த வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே – உள்ளம்சுவந்து

109. ஆறுதிருப் பதிகண்டு ஆறெறமுத்தும் அன்பினுடன் கூறும் அவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே – நாறுமலர்க்
110. கந்திப் பொதும்பர்ளழு காரலைக்கும் சீரலைவாய்ச் செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே – சந்ததமும்
111. பல்கோடி சன்மைப் பகையும் அவமிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும் – பல்கோடி
112. பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாகம் துடல் பூதமும்தீ நீரும் பொருப்படையும் – தீது அகலா
113. வெவ்விடமும் துட்ட மிருகமுதலாம் எவையும் எவ்விடம்வந்து எம்மை எதிர்ந்தாலும் – அவ்விடத்தில்
114. பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்ணோனும் அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் – கச்சைத்
115. திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈராறு அருள்விழியும் மாழுகங்கள் ஆறும் – விரிகிரணம்
116. சிந்தப் புணைந்த திருமுடிகள் ஓராறும் எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற – வந்திடுக்கண்
117. எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து உல்லாசமாக உளத்திருந்து – பல்விதமாம்
118. ஆசமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும்சீர்ப் பேசும் இயல் பல்காப் பியத் தொகையும் – ஒசை
119. எமுத்துமுத லாம்ஜூந்து இலக்கணமும் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து – ஒழுக்கமுடன்
120. இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனைஅகற்றி மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் – தம்மைவிடுத்து
121. ஆயும் பழைய அடியா ருடன்சூட்டித் தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் – சேய
122. கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு அடியேற்கு முன்னின்று அருள்.

திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

விநாயகர் நூழல்வளி

சிவ சிவ கஜமுக கணநாதா
 சிவ கண வந்தித குணநீதா
 கெங்காதா கஜமுக வர்த்தன
 மகா கணபதே பாலயமாம்
 ஆனந்த ஜங்கர வந்திடுவாய்
 அந்தகன் வாராமற் காத்தருள்வாய்
 வா வா வா வா நற்பரணே
 வந்து நிதம் அருள் தந்திடுவாய்
 ஏழைக்கென்றும் அருள் புரிவாய்
 ஈஸ்வரி பாலா ஏரம்பா
 உழைதரு பாலா குருமணியே
 உந்தன் னடைக்கலம் அடியேனே
 சத்த சமுத்திர மொத்திடு மும்மத
 தந்தித் தொந்தி வயிற்றோனே
 ஆகுவாகன அம்பிகை வர்த்தன
 மகா கணபதே பாலயமாம்
 ஒரு கொம் பிரு செவி மும்மதமோ
 டோரொரு நால்வாய் ஜங்கரணே
 அனுதின மும்மருள் ஜங்கரணே
 ஆதி யனாதியோ ரட்சரமே
 பார்பதி பாலா வா வா வா
 பரபத மெமக்கே தா தா தா
 மங்கள மருஞக ஜங்கர முதல்வா
 அரிதிரு மருகா குருபர நமநம
 மகாகணபதே குரு சரணம்
 மனம் மகிழ்ந்துவந் தருள் சரணம்
 கூ கூ கணபதி கூ கூ என்னக்
 கூ கூ என்ற குண்டே போற்றி
 சரணம் சரணம் தந்தி முகா
 சரவண பவனுக் குயர்துணைவா

ஜயகணேச ஜயகணேச ஜயகணேச பாஹிமாம்
ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ரஷ்மாம்

கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்
கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்

சித்திலிநாயக கணநாதம் முத்திப் பிராதயக் கணநாதம்
விக்ன விநாயக கணநாதம் பார்வதிபுத்ரம் கணநாதம்

மூழிகவாகன கணநாதம் மோதகஹஸ்த கணநாதம்
வாமனரூப கணநாதம் மஹேஸ்வரபுத்ர கணநாதம்

கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கஜமுக கணபதி கணநாதம்
விக்ந விநாயக குணநீதம்

கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக கணபதி சரணம் சரணம்

★ ★ ★

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமரத்து நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

(பிள்)

யானைமுகம் கொண்டவர் ஜந்து கரங்கள் உடையவர்
பானை வயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர்

(பிள்)

அுவல்கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கண்ணைமுடித் தூங்குவார்

(பிள்)

கல்லினாலே செய்யினும் மன்னினாலே செய்யினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்

(பிள்)

ஓம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்

ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
சிவாயநம ஓம் ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய சிவாயநம ஓம்
சிவ சிவ சிவ சிவசிவாய நமஓம்
ஹர, ஹர, ஹர, ஹராய நமஓம்
சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்

ஆறு முக வேலனுக்கு அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துண்பம் யாவையும் நீக்கிவைக்கும் பிள்ளையார்
கலியுகத்தில் எம்மையும் காக்க வேண்டி வரினும்
எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம்போல சுற்றுவார்.

(பிள்)

முருக நாமாவளி

வேல் முருகா மால்முருகா வா வா சண்முகா
கால் பிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

நால் வேதப் பொருளான நாதா சண்முகா
நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
செல்வமாகச்சிவை அுணைக்கும் சேயேசண்முகா
செங்கதிர் வேல் தாங்கி என் தேவா சண்முகா

(வேல்)

நாறு மாலைணியமார்பா நாயகா சண்முகா
நாதவிந்து கலாதீத நாயகா சண்முகா
ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீறணிந்தார் வினைபோக்கும் நீதனே சண்முகா

(வேல்)

வீடும் நாடும் நின்திருநாள் வேண்டினேன் சண்முகா
வீரன் சூரன் உடல் கிழித்த வேலனே சண்முகா
ஒடும் மனாம் உன்னைநாட ஆடிவா சண்முகா
ஒருவனே என் வினையழித்த உத்தமா சண்முகா

(வேல்)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
எங்கும் நிறைந்த அன்புருவே ஏழுருகா சண்முகா
தில்லையில் ஆடும் தேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தனமாய்க் குறக்கொடியை கொண்டவா சண்முகா

(வேல்)

தொல்லையெலாம் கடந்த பதம் தந்திடாய் சண்முகா
தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
கல்லையொத்த மனமுருகக் கருணை செய் சண்முகா
கல்லெனச்சிலம் பொலிக்க ஓடிவா சண்முகா

(வேல்)

★ ★ ★

அன்பருக்கு அன்பனே நீ	வா	வா	முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய்	வா	வா	முருகா
இன்பமய சோதியே நீ	வா	வா	முருகா
ஈசனுமை பாலகனே	வா	வா	முருகா
உலக நாதன் மருமகனே நீ	வா	வா	முருகா
ஊமைக் கருள் புரிந்தவனே	வா	வா	முருகா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ	வா	வா	முருகா
எறுமயில் ஏறியே நீ	வா	வா	முருகா
ஐங்காறுக் கிளையவனே	வா	வா	முருகா
ஆறுமுக வேலவானே	வா	வா	முருகா
ஒப்யாரி வள்ளி லோலா	வா	வா	முருகா
ஒங்காரத் தத்துவமே	வா	வா	முருகா
ஒளவைக் குபதேசித்தவா	வா	வா	முருகா
அகில லோக நாயகனே	வா	வா	முருகா
ஒடிவா நீ ஒடிவா நீ	வா	வா	முருகா
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ	வா	வா	முருகா

★ ★ ★

குமரமலை வீற்றிருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	தேவ
குஞ்சரியை மணம்புரிந்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	
சரவனையில் வந்துதித்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	சிவ
சனமுகமாய் வந்துதித்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	
பழனிமலை வீற்றிருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	சிவ
பக்தர்களைக் காத்தருஞம்	எங்கள்	குலதெய்வம்	
பண்டாரம் போலிருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	தேவ
பச்சை மயிலேறி வரும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	
ஆண்டி வேடம் பூண்டிருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	அவர்
அண்டி ணோரை ஆதரிக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	
வேலாடுதம் தரித்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	வடி
வேல்முருக நாமம்படைத்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	
தெண்டாடுதம் தரித்த	எங்கள்	குலதெய்வம்	பால
தெண்டாணி பேருடைய	எங்கள்	குலதெய்வம்	
வீழுதி தரித்திருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	அவர்

வீரமயிலேறி வரும்
ஆறுமுகமான பொருள்
ஆறுபடை வீடுடைய
சிவனாருக் குபதேசித்த
சுப்ரமண்ய பேருடைய

எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் அவர்
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
எங்கள் குலதெய்வம்
(எங்கள் குலதெய்வம்)

அரஹரோ ஹரா சுவாமி	அரஹரோ	ஹரா
அரஹரோ ஹரா சுவாமி	அரஹரோ	ஹரா
கதிர்காம வேலனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
கந்தப்ப சுவாமிக்கு	அரஹரோ	ஹரா
திருப்பரங்கிளித் தீரனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
திருச்செந்தூர் வேலனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
திருப்பழனிச் செல்வனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
திருவேராகப் பாலனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
குன்றிலாடும் குமானுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
குஞ்சாரி தன் கணவனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
குறவள்ளி காந்தனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
குணம் கடந்த லோலனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
சோலை மலைக் கிழவனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
சொகுசுக்கார முருகனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
சிவசக்தி வடிவனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
சிங்கார வேலனுக்கு	அரஹரோ	ஹரா
அகங்கார நாசருக்கு	அரஹரோ	ஹரா
அன்பர்களின் நேயருக்கு	அரஹரோ	ஹரா
அரஹரோ ஹரா சுவாமி	அரஹரோ	ஹரா
ஒங்காரத் தத்துவர்க்கு	அரஹரோ	ஹரா
ஒம் சக்தி தந்தவர்க்கு	அரஹரோ	ஹரா
அரஹரோ ஹரா சுவாமி	அரஹரோ	ஹரா
அரஹரோ ஹரா சுவாமி	அரஹரோ	ஹரா

பஜனை செய்வோம் வாருமே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
பக்தியுடன் முருகநாம	பஜனை செய்வோம் வாருமே
சிந்தை தெளிந்தின்ப முற	பஜனை செய்வோம் வாருமே
சேவற் கொடி வேலவனை	பஜனை செய்வோம் வாருமே
பந்தவினை போக்கிடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
பாலகப்ரமணியனையே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
வஞ்ச நெஞ்சை வதைத்திடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
வள்ளி மணவாளனையே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
அஞ்சும் நெஞ்சை அழித்திடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
ஆறுமுக நாதனையே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
கந்தனென்றும் கடம்பனென்றும்	பஜனை செய்வோம் வாருமே
காமப் பேயை அடக்கிடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
தாமதப் பேயை நக்கிடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
தந்தைக்கு உபதேசித் தோனை	பஜனை செய்வோம் வாருமே
மாந்தர் ஒன்று கூடிவாழி	பஜனை செய்வோம் வாருமே
மால் மருகன் புகழூப் பாடி	பஜனை செய்வோம் வாருமே
சாந்தம் என்றும் பெருகிடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
சந்ததமும் சண்முகனை	பஜனை செய்வோம் வாருமே

(பஜனை செய்வோம்)

சிவ சிவ சண்முகனே
சிவபதந் தந்தருள் சண்முகனே

அரகர அரகர சண்முகனே
ஆனந்தத் தந்தருள் சண்முகனே

எந்தனுக்கே வழி தந்தருளாய்
எங்கும் நிறைந்த தயா பரனே

எங்கும் நிறைந்த தயா பரனே
எந்தன் இடர் வினை தீர்த்தருளே

தீரா வினைகளைத் தீர்ப்பவரே
திருவருளே தந்து காப்பவரே

காப்பாய் இதுநல்ல சமயமையா
கந்தா கதிர்வழி வேலவனே

வேலவனே வேலவனே
வேலவனே வழிவேலவனே

வேல்முருகா மால் மருகா
வேறில்லையே கதி நீயருளாய்

கந்தா சுந்தர முருகேசா
கார்த்திகேயா குமரேசா

முருகர் நாமமே ஆனந்தம்
அதை உண்பவர்க்கே பிரமானந்தம்

தணிகா சலபதியே தெய்வம்
சாந்தினி யவன்பணியே தெய்வம்

மரகத மயில் மிசை வருகந்தா
அரகர சிவசிவ சம்பந்தா

மரகத மயில் மிசை வருநாதா
வள்ளி தெய்வானை மணவாளா

மரகத மயின் மிசை வரவேணும்
கந்த மனதுக்கிசைந்த வரம் தரவேணும்

சரணம் சரணம் சண்முகனே
சரவண பவனே சரணம் சரணம்

சரவண பவனே பரதெய்வம்
 தரணியில் அவனே மெய்தெய்வம்
 பக்தற் கிரங்கும் விஸ்வாசன்
 பழனிப் பதி வாழ் முருகேசன்
 முருகன் திருவடி தரிசனமே
 முக்திக் கொருதுணை அறிமனமே
 சரவண பவகுக என வருமே
 சத்திய ஞானத் திருவுளமே
 சண்முக சுந்தர வேலவனே
 சங்கரி ஈன்றருள் பாலகனே
 பவப்பினி ஒழித்திடும் மருந்துண்டு
 பன்னிரு திருக்கரன் திருத்தொண்டு
 கதிர் வடிவேலவன் திருவடியே
 கதி தரும் துணை அதை நீ பிடியே
 ஆறுமுகன் திருவடி மலர் மறவோம்
 அவனியிலே இனிநாம் பிறவோம்
 கந்தனை அன்பினை செய்யுங்கள்
 சிந்தனை அவனடி வையுங்கள்
 வேலாயுதனை வேண்டுங்கள்
 வெய்யப் பிறவியைத் தாண்டுங்கள்.

கார்த்திகேயா கலியுக வரதா கந்தா முருகா
 கதிர்வடி வேலா (கார்த்தி)

தோத்திரஞ் செய்துணை துதித் தோம் காவாய்
 தூய்மையும் அன்பும் துலங்கிடச் செய்வாய் (கார்த்தி)

சாத்திரக் கோத்திரச் சண்டையைத் தீர்ப்பாய்
 சன்மார்க்க மொன்றே சகமிசைக் காப்பாய் (கார்த்தி)

பாரில் உனையே பணிந்திட வைப்பாய்
 பக்தர்கள் கூட்டம் பரவிடப் பணிப்பாய் (கார்த்தி)

சீருடன் ஆத்ம சித்தியும் தருவாய்
பேரும் புகழும் பிணியது காப்பாய்

(கார்த்தி)

ஆர்வக் கனலை அடியார்க் கீவாய்
அவனியில் அமைதி ஆண்டிட அருள்வாய்   (கார்த்தி)

கார் மழை போஸ்நின் கருணையைப் பொழிவாய்
காங்கேயா ஷண்முகா கதிர்காமத் தேவே!   (கார்த்தி)

★ ★ *

உன்னுடைய வேலான்றே உறுதுணையாய் வருகுதையா
கும்மிருட்டுப் பாதையிலும் பேராளியாய்த் தெரியுதையா
என்னுடைய ஆட்டமெல்லாம் நீ அமைத்த மேடையிலே
இசைவதும் அமைவதும் நின்கடைக்கண் சாடையிலே

வேலவனே வேலவனே வேலவனே வேல்முருகா
வெற்றிவடி வேலவனே பாலகனே வேல்முருகா
வேலைக் கையில் ஏந்தியாடும் வேலவனே வேல்முருகா
வினைகளைல்லாம் போக்கிவிடும் வேலவனே வேல்முருகா

பச்சை மயில் வாகனனே பாலகனே வேல்முருகா
அச்சந்தீர்த்து எமையானும் ஆண்டவனே வேல்முருகா
கண்ணிரண்டும் உன்வடிவே காணவேண்டும் வேல்முருகா
காலிரண்டும் உன்னாடியே நாடவேண்டும் வேல்முருகா

பண்ணமைக்கும் நாவுனையே பாடவேண்டும் வேல்முருகா
எண்ணமெல்லாம் உன்நினைவே யாகவேண்டும் வேல்முருகா
சற்றமெல்லாம் நீடுழி வாழவேண்டும் வேல்முருகா
தொல்லை இந்த வாழ்வை விட்டு ஓடவேண்டும் வேல்முருகா

★ ★ *

கந்தா கடம்பா கார்த்திகேயா
கலியுக வரதா கதிர்காமா (கந்தா)

தேவர்கள் துயர்தனை நீக்கிடவே
திரு அவதாரம் செய்தாயே
சங்கரன் மைந்தனாய் வந்துதித்தே
சரவண பொய்கையில் வாழ்ந்தாயே (கந்தா)

குருபத்மனை ஸம்ஹரித்த
வீரா தீரா வெற்றிவேலா
வள்ளிப் பெண்ணைத் தினைப்புனத்தில்
கொள்ளள கொண்ட கள்வனானாய் (கந்தா)

அருண கிரியுன் சரணைனவே
கருணை யு_னோ ஆண்டுவந்தாய்
நக்கீ ரனுக்கு அருள்புரிந்தே
பக்தி யோடுனைப் பாடவைத்தாய் (கந்தா)

முருகா முருகா என்றிடவே
முருக ணாய்வுந் தருள்புரிவாய்
கதிர்கா மந்தனில் எழுந்தருளி
காந்தம் போலே கவருகின்றாய் (கந்தா)

★ ★ ★

நடராசர் நாமாவளி

அம்பலத் தாசே அருமருந்தே
 ஆனந்தத் தேனே அருள் விருந்தே
 பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
 புலவரெலாம் புகழ் கண்ணியனே
 சிவ சிவ சிவ சிவ சின்மய தேஜா
 சிவ சுந்தர குஞ்சித நடராஜா
 மஸைதரு மகளே மடமயிலே
 மதிமுக வழுதே இளங்குயிலே
 ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடியே
 அற்புதத் தேனே மஸைமானே
 படன் விவேக பரம்பர வேதா
 நடன சபேச சிதம்பர நாதா
 அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
 அரகர சிவ சிவ ஆடிய பாதா
 கருணாநிதியே சபாபதியே
 கதிமா நிதியே பசுபதியே
 இக்கரை கடந்திடல்லக் கரையே
 இருப்பது சிதம்பரச் சர்க்கரையே
 என்னுயிரி ருடம்பொடு சித்தமதே
 இனிப்பது நடராஜப் புத்தமுதே
 ஜயர் திருச்சபை யாடகனே
 ஆடுத ஸானந்த நாடகமே
 அம்பலவா சிவா மாதேவா
 அம்பலவா இங்கு வா வா வா
 நடராச ஸெல்லார்க்கு நல்லவனே
 நல்ல தெலாஞ் செய வல்லவனே
 ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர
 மானந்த போனகங் கொண்டோமே
 சங்கர சிவ சிவ மாதேவா
 எங்களை யாட்கொள வா வா வா
 நடனசிகாமணி நவமணியே
 திடனகமாமணி சிவமணியே
 நடமிடு மெம்பல நன்மணியே
 புடமிடு செம்பல பொன்மணியே

உவட்டாது தித்திக்கு முள்ளமுதே
 தெவிட்டாது தித்திக்கு தெள்ளமுதே
 நடராச வள்ளலை நாடுதலே
 நந் தொழிலாம் விளையாடுதலே
 அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே
 அருட் பெருஞ்சோதி யெண்ணாண்டவனே
 சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
 ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாம் தெருப்பாட்டு
 அம்பலப் பாட்டே அருட்பாட்டு
 அல்லாத பாட்டெல்லாம் மருட்பாட்டு
 அம்பல வாணனை நாடினனே
 அவனாடியாரோடும் கூடினனே
 தம்பத மாபுகழ் பாடினனே
 தந்தன வென்று கூத்தாடினனே
 நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகரே
 நடராஜரே சபா நாயகரே
 நடராஜர் தம் நட நன்னடமே
 நடம் புரிகின்றது மென்னிடமே
 சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
 திரு வாள னானவன் சீர்ப் பிள்ளையே
 அம்பல வாணர்தம் முடியவரே
 அருளர் சாள்மணி முடியவரே

பாவம் செய்யும் மூடர்களே வாரும் வாரும்
 நாளை காலனுக்கு ஆளாகப் போறீர் பாரும் பாரும்
 பொல்லாத யமன் அவன் விடமாட்டான்
 சாம்பசிவ பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 காலன் வந்தால் பொல்லாதவன் விட மாட்டான்
 கால கால பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 சிவ சிவ என்ற ஒரு நாமம் சொல்லடா
 கெட்ட பாமரனே உனக்கது பாரமல்லடா.

சக்தி நமாவளி

கத்தமான நெஞ்சிலே தூங்குகின்ற ஜோதியே
அக்கனே என் அம்மையே அரும்பெரும் துணைவனே

நெக்கு நெக்கு உருகியே நினைந்திடும் புனிதரின் உட்குவிந்து தியானத்தில் ஓளிருகின்ற தெய்வமே

புத்தியில் அறிவெனப் புலன்களில் உணர்வென எத்துயிர்க்கும் உயிரெனா உலவுகின்ற தெய்வமே

வானிலும் கடலிலும் மறையிலும் கதிரிலும்
கானிலும் மலையிலும் கலங்கு நிற்கும் தெய்வமே

ஊற்றிலும் கடனையிலும் உலகிலே வளஞ் செயும் ஆற்றிலும் கலந்து வாழும் அன்புமிக்க தெய்வமே

பொறி புலன் கரணமும் பொலிவுற நிலவிடும்
அறிவும் ஈந்தருளுவாய் ஆண்மேநையத் தெய்வமே

வந்து செல்லும் வாழ்விலே மாசில்லாத நேசமும்
நொந்தவர்க்குதவிடும் நோன்பும் ஈந்தருளுவாய்

என்றும் எங்கும் உன்னையே யாது மாகக் கண்டுயிர்
நன்று செய்யும் சக்தியை நல்குவாப் இறைவனே

கலகமான உலகிலே கருணையான ஆட்சியே
நிலவ நாட்டும் ஆற்றலை நேயருக்கு அருளுவாய்

கள்ளமற்ற உள்ளமும் கட்டிலில்லாத வீரமும்
தெள்ளினிய சித்தமும் தியான வாழ்வும் ஈகுவாய்

தூய்மையான நெஞ்சமும் தொண்டு செய்யும் ஆர்வமும்
வாய்மையான வண்மையும் வரம் எனக்கு உதவுவாய்

கண் கொடுத்த தெய்வமே கதி கொடுத்த தெய்வமே
பண் கொடுத்த தெய்வமே பரமஞான ஜோதியே

உடல் உறுதி ஈகுவாய் உள்ளுறுதி ஈகுவாய்
மட்டமை வறுமை அச்சமற்ற மல்கு செல்வம் ஈகுவாய்

சுயநலம் பொறாமையும் குதும்வாதும் இன்றியே
தயவுடன் உயர்க்குலம் தழைத்திட அருள்குவாய்

எத்திசை உலகமும் இதயமான கோவிலில்
சுத்த யோக சித்தியால் ஒத்து வாழ நீ அருள்

போற்றி போற்றி நின் அருள் போற்றி போற்றி போற்றி நின் ஒளி
போற்றி போற்றி நின்புகழ் புனிதமான தெய்வமே

(சுத்த சுத்தி)

சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்
சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்

சத்தியானா தர்மசக்தி சாந்த சக்தி ஓம்சிவம்
சக்சிதானாந் தாத்மசக்தி சர்வசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

வேத சாஸ்த்ர சகலகலா வித்யாசக்தி ஓம்சிவம்
பீற்ற தெர்மசக்தி விஜயசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

நாதகீத காணகலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்
மஹாமந்திர யந்தர தந்தர வஸ்யசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

யோகபோக த்யாக சக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்
தாகமோகஷி சோகரஹித தபோசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

துஷ்டசத்துரு நாசசக்தி தூர்காசக்தி ஓம்சிவம்
அஷ்டலஷ்மி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஹஸ்த வாஞ்சிதபவ தாயகம்
குருபரசிவ ஹரஹர நடராஜ சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
 ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,

ஷந்தரவதனி ஸாகுண மனோஹரி
 மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
 சந்தன குங்கும அலங்காரமுடனே
 தந்திடுவா யந்தன் தரிசனமே

(ஓம்)

நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய
 ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
 வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
 வகையாயுன் புகழ் பாடிடவே

(ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
 தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
 பொங்கு மானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
 மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய்

(ஓம்)

வேதங்கள் உண்ணை வேண்டிப்பாடிட
 விரும்பி ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
 ஸதானந்த மான ஜோதிஸ்வராபி
 ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரக செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

மங்களம்

எங்கணும் நிறைந்திலங்கு ஜங்கரர்க்கு மங்களம்
பங்கஜ மலரின் மேவும் பார்வதிக்கு மங்களம்
பார்வதி சமேத பக்த ரட்சகர்க்கு மங்களம்
பரமேஸ்வரி சமேத பரமேஸ்வரர்க்கு மங்களம்
அங்கையற்கண் அம்மை மீனா அம்பிகைக்கு மங்களம்
இஷ்வராலத்தை உண்ட ஜயனுக்கு மங்களம்
முத்தமிழூக் கற்றுணர்ந்த உத்தமர்க்கு மங்களம்
கலியுகத்து மெய்ஞ்ஞானக் கந்தனுக்கு மங்களம்
சீர்காழி நகர்பிறந்த சம்பந்தர்க்கு மங்களம்
திருநாவுக் கரசருக்கும் ஜெய ஜெய மங்களம்
திருநாவ ஹார்பிறந்த சந்தரர்க்கும் மங்களம்
திருவாத ஹரருக்கும் ஜெய ஜெய மங்களம்
மங்களம் ஜெய மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்
மங்களம் சுப மங்களம் மங்களம் சுப மங்களம்

திருச்சிற்றும்பஸம்

சிவமயம்

ஆலயம் தோறும் ஆத்ம சாந்தி அரச்சனைகள்

இறைபணிச்செம்மல், கந்தையா பாலகப்பிரமணியம் அவர்களின் ஆத்மா அமலனடி சேர பிரார்த்திக்கும் முகமாக அமர் சிவபதமெய்திய முதலாவது திதி தினமாகிய சித்திராபானு வருடம் வைகாசி 1ம் திதி (15.05.2002) புனர்கிழமை திருத்தை திதி தினமாகிய இன்று கீழ்க்கண்ட ஆலயங்கள் தோறும் ஆண்ம ஈடேற்ற அரச்சனை செய்விக்கப்படும்.

கொம்பனித் தெரு

அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய சுவாமி கோயில், கொழும்பு - 02

பம்பலப்பிட்டி

பழைய ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு - 04

பம்பலப்பிட்டி

புதிய ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு - 04

சம்மாங்கோட்டார்

ஸ்ரீ மாணிக்க விநாயகர் ஆலயம், கொழும்பு - 06

பேளியாகொடை

ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் கோயில்.

செட்டியார் தெரு

ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் சுவாமி கோயில், கொழும்பு - 11

செட்டியார் தெரு

பழைய ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு - 11

சம்மாங்கோடு

ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு - 11

மயூரபதி

பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தானம், கொழும்பு - 06

- செக்கடித் தெரு
ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு - 11
- தட்டாரத் தெரு
ஸ்ரீ சிவசப்பிரமணிய சுவாமி கோயில், கொழும்பு - 12
- கொட்டாஞ்சேண
ஸ்ரீ வரதராஜ விநாயகர் கோயில், கொழும்பு - 13
- கொட்டாஞ்சேண
ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில், கொழும்பு - 13
- கொச்சிக்கடை
ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் கோயில், கொழும்பு - 13
- கொச்சிக்கடை
ஸ்ரீ வீரகாளியம்மன் கோயில், கொழும்பு - 13
- ஜிந்துப்பிட்டி
ஸ்ரீ சிவசப்பிரமணிய சுவாமி கோயில், கொழும்பு - 13
- நஸ்லூர்
கந்தசுவாமி கோயில், யாழ்ப்பாணம்
- நஸ்லூர்
வீரகாளி அம்மன் கோயில், யாழ்ப்பாணம்.
- இருபாலை
கற்பக பிள்ளையார் கோயில், யாழ்ப்பாணம்
- கொய்யாத்தோட்டம்
ஸ்ரீ ஞான செல்வ விநாயகர் கோயில் - யாழ்ப்பாணம்
- வெம்பிளி
சமுபதிஸ்வரர் சிவன் கோயில், இலண்டன்
- இஸ்காம்
முருகன் கோயில், இலண்டன்
- மொன்றியல்
அருள்மிகு கற்பக பிள்ளையார் கோயில், கண்டா
- டெரோன்டோ
ஸ்ரீ ஜயப்ப சுவாமி கோயில், கண்டா

—
ஓம் முருகா

மணி மதும்

உலகப் பிறவிகளில் மானிட ஜனனம் மேலானது என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. மனிதன் முன் நிகழ்வு வருங்காலம் இவை அறியும் அறிவுள்ளவன். பாவம் புண்ணியம், நல்லினை தீவினை பகுத்தறிவாளன் வையத்தில் வாழும் காலம் மனிதன் தெய்வத் தொண்டு, தேசத் தொண்டு, சமுகத் தொண்டு இவைகளில் ஒன்றாவது செய்யாது விடுவானேயாகில் மனிதன் என்ற நிலையற்றவனாய் விடுவான். குறிப்பறியாதவன் மரம் என்பார். முருகா என்ற நாமம் மறவாத நெஞ்சமுடையவர் மணி மாஸ்டர்.

இந்த வகையில் இருபாலையைப் பிறப்பிடமாகவும் கொட்டாஞ்சேனையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு அரச சேவையில் இருந்த கந்தையா பாலசுப்பிரமணியம் (மணி மாஸ்டர்) கொம்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய கவாமி கோவில் முருகனிடம் இணையற்ற பக்தியுள்ளவர். தன்வாழ்நாளை முருகன் தொண்டுக்கே அர்ப்பணித்தவர். அறங்காவலராக 12 ஆண்டுகள் வரை செயலாளராகப் பணி புரிந்தவர். அவ்வளவில் நிற்கவில்லை, பல எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் பல அடியார்களின் பொருள் உதவியுடன் கோவிலைப் புதுப்பித்து கோபுரம் – ரதம் துவஜஸ்தும்பம் எல்லாம் அமைத்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்படியான தொண்டனை கொழும்பில் அறியாதவர் இருக்க முடியாது. எவ்வளவு வேலைகள் இருப்பினும் தினமும் முருகனை வந்து வந்தனை செய்வது நித்திய வேலைகளில் ஒன்றாகும். அவர் வேறும் பல ஆலயங்களின் முன்னேற்றங்களில் பாடுபட்டவர். விசேடகாலங்களில் விசேஷ தினங்களில் பஜனை அடியார்கள் கூடச் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றவர். அன்னாரின் மறைவு கொம்பனித் தெரு வாழ் மக்களின் நெஞ்சை விட்டகலாத கவலையாகும். சிவன் அம்மனுக்கு உபதேசம் என் நினைவுக்கு வருகின்றது. புல்லினால் ஜெந்து கோடி வருடம், புதுமண்ணால் ஆலயம் அமைத்தவர் பத்துக் கோடி ஆண்டு, ஆனால் கல்லினாற் சமைத்த பேர்கள் கைலை விட்டகலார். எனவே சிவலோகத்திலே பிறவியற்று வாழ்வார் என்பதில் ஜயமே இல்லை. இந்த அன்பரை மணி மாஸ்டர் என்று சொல்வதை விட மணிமகுடம் என்று சொல்வதே சாலச்சிறப்பாகும்.

இவ்வண்ணம்
S. S. சந்திரசேகரகுரு

முன்னாள் ரீதம் தந்.
அதுமிகு சிவகப்பிரமணிய கவாமி கோவில்

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் J. P.
 அவர்களின்
ஆத்ம சாந்தி பிராந்த்தகை

அமரர் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களின் அளப்பெரிய சேவைகள் இந்து மக்களின் பக்தியை மேம்படுத்தியும் முருகனின் பணியே தனது கடமை என்றும் அயராது பாடுபட்டு தொண்டாற்றி அரிய சேவைகள் எல்லாம் செய்து அனைவரின் மனதையும் கவர்ந்து, பெரிதும் பாடுபட்டு தனது சார்ம் முருகனுக்காகத்தான் பாடுபட்டது என்று எடுத்துக்காட்டு முகமாக மறக்கமுடியாத பக்தி பஜனை, வெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோக்ரா என்ற ஒலியுடன் அனைவரையும் பக்தி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தி, வழிபடச் செய்தவரும், அரும்பெரும் பணிகள் எல்லாம் செய்து முருகன் கமலம் கார்த்திகை விரத நன்னாளில் முருகனின் திருவழகளில் தனது ஆத்மாவைச் சமர்ப்பித்த திருவாளர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அதுமீது சீவகப்பிரமணிய கவுமி கோயில்
மிரதம் குரு
சீவழந் இராமநாத விஜயகுமாரக் குருக்கள்.

முன்னுதாரணமான மனிதர்

அமரர் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களது நினைவாக வெளியிடப்படும் மலருக்கு இந்த இரங்கற் செய்தியை வழங்குவதன் மூலம் அன்னாரது ஆன்மா சாந்தியை அடைய மனமாரப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

“மனி மாஸ்டர்” என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களது மறைவு, அவரது குடும்பத்தினருக்கும் அவரை நன்கு அறிந்த நண்பர்களுக்கும் மிகுந்த துயரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பொது வாழ்க்கையில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு இரவும் பகலும் அயராது உழைத்து வந்த அவர் பலரது அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார். சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கொம்பனி லீதி ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான பணிகளில் ஈடுபட்டு இறைவனது திருவருளுக்குப் பாத்திரமானவர் அவர். “எல்லாம் அவன் செயல்” என்ற உயர்ந்த மனோநிலையில் வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களைச் சமமாக ஏற்று ஒரே மனோபாவத்துடன் சமய சமூகத் தொண்டுகளை ஆற்றியவர் அவர். பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவர்களுக்கு அவர் ஓர் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறார் எனலாம்.

சுவாமி ஆத்மகனாநந்தாஜி
தலைவர்
இராமகிருஷ்ண மிஷன்
இலங்கைக் கிளா

தனக்கென தனியிடம் பிடித்துவர்

பாலா மாஸ்டர் அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன்.

கொழும்புத் தலைநகரில் கொம்பனித் தெரு சைவ முன்னேற்றச் சங்க மூலம் பல பணிகளை நிறைவேற்றி கொம்பனித் தெரு ஸ்ரீ சிவகுப்பிரமணிய கவாமி கோயிலின் பொதுச் செயலாளராக பல ஆன்மீகப் பணிகளைத் தொடர்ந்து அனைத்து மக்களின் உள்ளங்களிலும் தனக்கென தனி இடம்பிடித்து இறுதிவரை நிலைத்துறிந்றவர் 'சிவநெறிச் செல்வர்' திருவாளர் க. பாலகுப்பிரமணியம் பாலா மாஸ்டர் அவர்கள்.

சைவத் தொண்டர் பாலா மாஸ்டர் அவர்களின் சமய, சமூகப் பணிகளைப் பாராட்டி எமது சபரிமலை ஸ்ரீ சாஸ்தாபீதத்தின் ஏற்பாட்டில் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனா அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி பாராட்டப்பட்ட பாலா மாஸ்டர் அவர்களின் மறைவு சைவ உலகிற்கு பேரிழப்பாகும். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைஅருளை வேண்டி, குடும்பத் தலைவரின் பிரிவால் துயருறும் மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், உறவினர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

ஸ்ரீ ஜயப்பதாஸக் குருக்கள்
சர்வதேச இந்துயத பீடாதிபதி
கொழும்பு

முருகன் தொண்டுக்குத் தன்னையே அர்ப்பணித்தவர்

சைவப் புரவலர் சிவநெறிச் செம்மல் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தேன். சுகயீனமுற்றிருந்த திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் மீண்டும் சுகம் பெற்று வழிமைபோல் தன் சேவையினைத் தொடருவார் என எதிர்பார்த்திருந்தேன். நான் வெளி நாட்டிலிருந்தபோது அவரின் மறைவை அறிந்ததும் உண்மையில் மிகவும் மனவேதனைக்குள்ளானேன்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற அப்பர் அருள்வாக்குக்கு உருவும் தந்தவர் எங்களின் மணி மாஸ்டர். உடல் நலம் குன்றியிருந்த வேளையிலும் முருகப் பெருமானின் சேவையைத் தவறாது செய்வதில் நிம்மதி கண்டவர். அவர் முருக பக்தர்களின் அடியார்களுக்கடியாராக அவர் தொண்டாற்றி வந்தார்.

கொம்பனித் தெரு ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய கவாமி கோவிலிலும், திருச்செந்தூர் போன்று முருகன் தங்கத் தேரில் வரவேண்டும் என பக்தியுடன் பக்குவமாக கணவு கண்டார். அக்களவை நனவாக்க என்னையும் ஒரு கருவியாகத் தூண்டிலித்து அயாது உழைத்து வெற்றியும் கண்டார். தங்கத் தேரில் ஆறுமுகப் பெருமானை ஏற்றி “வெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோகரா” என கொழும்பு மாநகரே அதிரும் வண்ணம் பக்திப் பரவச கோஷம் எழுப்பி எம் பெருமானைத் தேரில் வீதி வலம் கொண்டு வந்து இன்பம் கண்டார் அவர்.

மெய்வருத்தம் பாரார், பசி நோக்கார், தன் நலம், தன் குடும்ப கவனம் மறந்தார். முருகனின் தொண்டிற்கே தன்னை என்றும் அர்ப்பணித்து அயராது உழைத்து முருக பக்தர்களின் சூட்டத்தைப் பெருக்கி அரும்பணியாற்றினார்.

கொம்பனித் தெருவில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானின் திருக்கோபுரமும், அவன் வலம் வரும் தங்கத் தேரும் என்றும் முருகன் அடியார் களுக்கு பாலசுப்பிரமணியத்தின் நாமத்தையும் சேவையையும் நினைவுட்டிய வண்ணம் இருக்கும்.

“பக்தியால் யானுணைப் பல காலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடு
 முத்தனா மாறைனைப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
 உத்தமா தானசற் குணநீயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
 வற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.”

என முருகன் புகழ் பாடு அவனாடியில் வாழ்ந்த மணி மாஸ்டர், அவர் அடியிலே சரணடைந்து விட்டார். அவரின் புனித ஆத்மா சாந்தியடையவும், அவரின் வழித் தோன்றல்கள் சிறப்புறவும் முருகப் பெருமானை வணங்கி நிற்கின்றேன்.

திருக்குமார் நடேசன்

கொம்பனித் தெரு சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
 தேர்த் திருப்பணிச் சபைத் தலைவர், ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்ற
 அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்.)

எங்களை என்றும் இயக்கும் மாமனிதர்

அந்த மாமனிதர் மணி மாஸ்ட்ரோடு சீவித்த காலங்களை இலகுவாக மறந்துவிடமுடியாது. கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தில் அவர் செயலாளராகவும், நான் பொருளாளராகவும் 1964 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து பணியாற்றிய அந்தப் பத்து ஆண்டு காலங்களும் பொற்காலம்! அவருடைய பேச்சும், மூச்சும், செயலும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தினதும், கொம்பனித் தெரு மக்களைதும், முரி சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலனதும் வளர்ச்சியில் உணர்வோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்தவை.

பிரிய மனமில்லாமல் பிரிந்து இலண்டனில் வாழுத்தொடங்கிய காலத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தை அவர் பணிப்பில்தான் இங்கு ஆரம்பித்தோம். இந்த ஆண்டு வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடப்போகிற சமயத்தில் அவர் எங்களை விட்டுப்பிரிந்தது பெரும் துயரத்தில் நம்மையெல்லாம் ஆழ்த்திவிட்டது. சங்கம் இங்கு ஆரம்பித்த நான் முதல் இன்று வரை, நமது சங்கம் அவரது ஆலோசனையில் வளர்ந்தது. அவர் சுகயீனமாக கொழும்பு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றறிந்ததும், கடந்த பெர்வாரி நான்காம் திகதி அங்கு சென்று, தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் அவருடனேயே வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்த நினைவுகள் எல்லாம் விழிகளை நனைய வைக்கின்றன.

கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் 50வது ஆண்டு பொன்விழா அடுத்த ஆண்டு! பிரித்தானிய சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் 25 ஆவது ஆண்டு வெள்ளி விழா இந்த ஆண்டு! இவைகளை நினைந்து அந்த அப்பழக்கற்ற மனிதர் ஆனந்தத்தால் பூரித்திருந்தார். வெள்ளி விழா வில் அவரைக் கொராவிக்க அந்த நாளை எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம்! இதயம் வலிக்கிறது.

சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் 20 ஆவது ஆண்டு நிறைவெழுதியிற்கு துணைவியாருடன் வந்திருந்தார். விழாவைச் சிறப்பித்தார். கெளரவித்தோம். சங்கம் பெருமைப்பட்டது. அவரோடு பழகிய நினைவுகள் அவரது ஆவேசமான சேவை, செயல்படும் வேகம் எல்லாமே என் நெஞ்சோடு வாழ்கின்றன. நல்லதையே நினைத்து, நல்லதையே செய்து நிறைவாக வாழ்ந்த நல்ல மனிதர்! அவரது இடம் நிறைவெசெய்ய முடியாதது. ஆனாலும் அவர் எண்ணங்களையும் செயல்களையும் மனதில் கொண்டு அவர் பணியைத் தொடர்வதே நாங்கள் அவருக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

மணி மாஸ்டர்! நீங்கள் என்றுமே எங்கள் இதயத்தில் குருவாக வீற்றிருந்து, எங்களை இயக்கிக்கொண்டிருப்பீர்கள்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைக!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

வ. இ. இராமநாதன்

தலைவர்

பிரித்தானிய சைவமுன்னேற்றச் சங்கம்.

இறைபணிச் செம்மல் பாலசுப்பிரமணியம்

பூர்வ பிறப்புப் புண்ணியத்தினாலே தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதித்தனைக் கோயில்களிலேயே கழித்த புகழுக்குரியவர் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். திருப்பணி காலங்களிலே பெருந்தி தீர்ட்டவும், திருப்பணிகளை ஊக்குவிக்கவும் அயராது அந்தி பகலாக உழைத்தவர்.

இருக்கும் போதே இறைபணிச் செம்மல் என இராசாங்க அமைச்சரால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். எத்தனையோ விழாக்களை முன்னின்று நடத்தியவரின் இறுதி விழாவில் கலந்துகொள்ள நேர்ந்தது என்னே, என்னே, மனங்களை விட்டு மறையும் நினைவுகளோ.

“நல்லார் இணக்கமும் நின்பூசை நேசமும் ஞானமும்
அல்லாது வேறுநிலை உள்ளே அகமும் பொருஞும்
இல்லாஞும் சுற்றமும் மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெனிமியக்கே இறைவா கச்சி ஏகம்பனே”

சிவநெறிச் செம்மல், சமாதான நீதவான்,
செஞ்சொற் செம்மல், அறங்காவலர்,
கலாநிதி செந்தில்வேள்.

ஒரு மனிதம் வரலாறு படைக்கிறது

பிறப்பவர் இறப்பது மனித வாழ்க்கையில் நிதர்சனம். ஆனாலும் இன்று நாம் மறைந்தும் மறையாது ஒரு மனிதனை நினைவு கூறுகின்றோம். மனி மாஸ்டர் என்று அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் அமர் க. பாலசுப்பிரமணியம் யாழ் மண்ணில் இருபாலையில் பிறந்து கொம்பனித் தெருவில் சரித்திரம் படைத்த இவர் சாதித்தது என்ன?

நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டிய நேரம் இது. எமது சைவ முன்னேற்ற அமைப்பு இன்று உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளது. ஆனால் 1953ல் சமயப் பாடசாலையாகப் பெரியவர்களால் ஆரப்பிக்கப்பட்டு சாதாரண அமைப்பாக இருந்த நம் சங்கம் 1960களில் மனி மாஸ்டரின் வருகையுடன் புத்துணர்ச்சியும் புதுப் பொலிவும் பெற்ற தொடங்கியது.

மாதர் அணி, தொண்டர் அணி என்று பெண்களினதும் இளைஞர்களினதும் செயற் திறன்களை வெளிக் கொணர்வதற்காக அவரால் உருவாக்கப்பட்ட சங்கத்தின் உள்ளக அமைப்புகளாகும். இப்படி படிப்படியாகச் சங்கம் மனி மாஸ்டரின் பெரும் முயற்சியினால் இல்ல பரப்பி கிளை பரப்பி பெரும் ஆலமரமாக இன்று வளர்ந்துள்ளது. அவர் இன்று மறைந்திருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவரின் ஆத்மா என்றும் எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து வழிகாட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. பொன் விழா ஆண்டில் கால்பதிக்க இருக்கும் இப்பொன்னான் நேரத்தில் தலைமைப் பதவி ஏற்றிருந்த வேளையில் அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தது எம் தூரதிஷ்டம். கடவுளின் சித்தம் என்னவென்பதை நாம் அறியோம். சங்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் இல்லாது அவரின் நெருங்கிய நண்பன் என்ற வகையிலும் அவரின் பணியின் வேகத்தைப் பலமுறை பார்த்து வியந்து இருக்கிறேன். ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் எதை வேண்டுமானாலும் இழுக்கலாம். ஆனால் தனது வாழ் நாள் முழுவதையும் இறைபணிக்காகவே அர்ப்பணிப்பது என்பது அழுர்வுமான விஷயம். அதை முழுவதுமாக வாழ்க்கையின் இறுதி நாள் வரை திருப்திகாரமாகச் செய்த பெருமை மனி

மாஸ்டருக்கு உண்டு. பூமியில் மனித நிலையிலிருந்து விண்ணனில் தேவ நிலைக்கு உயர்ந்து இருக்கின்ற அவரின் ஆத்ம காலம் என்று ஒன்று உள்ளவரை தொண்டு செய்கின்ற எல்லா மனிதருக்கும் வழிகாட்டும் என்பது திண்ணைம்.

கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் மாணவ அணி, மாதரணி, தொண்டர் அணி, ஆட்சிக் குழு உட்பட சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் எமது அன்பு மனி மாஸ்டரின் திருவடிகளுக்கு அஞ்சலிகளைச் செலுத்துகின்றோம்.

எல்லாம் வல்ல கொம்பளித் தெரு அருள்மிகு சிவசுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய திருவடிகளை அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

*திரு. கா. தீஸ்வைநாதன் J. P.
தலைவர்*

கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்.

சைவ மக்களுக்கினாரு பேரிழப்பு

மலர்வு 13.10.1939

உதிர்வு 15.04.2002

“நமது ஜிந்துப்பிட்டி முருகன் கிருபை செய்வாராக” இறைபணிச்செம்மல், சிவநெறிச் செல்வர் திரு. கந்தையா பாலகுப்பிரமணியம் J. P. அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் கோப்பாய் இருபாலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இலங்கைத் துறைமுக அதிகார சபையில் உயர்ந்த பதவி வகித்தவர். கொழும்பு கொம்பனித் தெரு சைவ முன்னேன்றாச் சங்க பொதுச் செயலாளராகப் பணியாற்றி இறுதியில் அதன் தலைவராக சேவையாற்றியவர். கொழும்பு கொம்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவகுப்பிரமணிய கவாமி கோயில் ஆலய கும்பாபிஷேகம், இராஜகோபுர முட்பாபிஷேகம் முதலியவற்றில் முன்னின்று நடத்தியவர். இலங்கையில் மட்டுமன்றி கடல் கடந்த நாடுகளிலும் சைவ முன்னேன்றாச் சங்கத்தை ஸ்தாபிக்க ஊன்று கோலாக இருந்து சேவையாற்றியவர் என்றால் மிகையாகாது.

“மண்ணில் பிறந்தார் பெரும் பயன் மதிகுடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல்,
கண்ணினால் அவர் நல் விழாப் பொழிவு கண்டார்தல்”
“நின்னாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும்
இமைத்தாலும் மன்றாடு மலர் பாதம் ஒரு காலும் மறவாலை”

என்ற திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கமைய சைவமுன்னேன்றாச் சங்கத்தையும் கொம்பனித் தெரு ஸ்ரீ சிவகுப்பிரமணிய கவாமி ஆலயத்தையும் தன்னிரு கண்ணெனப் பேணித் தொண்டாற்றியவர்.

அவர் தம் மறைவு இலங்கை வாழ் சைவ மக்களுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் தம் பிரிவில் வாடும் துணைவியர் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாலகுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஆத்மா சிவகதியடைய எமது ஜிந்துப்பிட்டி ஸ்ரீ வள்ளி தேவசேனா சமேத சிவகுப்பிரமணிய கவாமியை பணிந்து வணங்கி வேண்டுகிறேன்.

“மேன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அன்புள்ள
தேசபந்து விஸ்வர் ரிரஸாத்தினி
வி.வி.வி தெய்வநாயம்பிள்ளை
அகில இலங்கை சமாதான நீதவார், தர்மகர்த்தா

நினைவில் நிறைந்துபெர் மணி மாஸ்டர்

சிவதொண்டன், சைவப்புரவலர், சிவநெறிச் செல்வர், இறைபணிச் செம்மல் ஆகிய பெரியார் திரு. கந்தையா பாலசுப்பிரமணியம் ஜே. பி. அவர்கள் அண்மையில் இம் மன்னுவகை நீக்கி விண்ணுவகிற்குச் சென்றுவிட்டார். அன்னார் இறுதி மூச்சுவரை சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் முக்கியமாக கொம்பனித் தெரு சைவமுன் னேற்றச் சங்கத்திற்கும் அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய கவாமி ஆலயத்திற்கும் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பியது.

அவர் பல ஆண்டுகள் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் செயலாளராகவும், உபதலைவராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் பணியாற்றி வந்திருக்கின்றார். சைவமுன் னேற்றச் சங்கத்தை இங்கிலாந்தில் நிறுவிய பெருமை அமரர் பாலசுப்பிரமணியத்திற்கே உரியது.

கொம்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய கவாமி ஆலயத்திற்கு ஒரு தங்க ரதம் செய்வதற்கு ஊக்குவித்த பெருமை மணி மாஸ்டருக்கு உரியது. முருகன் ஆலயத்தில் நடைபெறும் எந்தவொரு வைபவமாயினும் அன்னாரின் அரிய பங்களிப்பு னே நடைபெற்றது நாம் யாவரும் அறிந்த விடயம்.

அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் பல ஆண்டு காலமாக அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் ஒரு பேராளராகவும், உபதெயலாளராகவும் தொண்டாற்றினார். மாமன்றத்தின் முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மலைநாட்டிற்கு விஜயம் செய்த சமயத்தில் மணி மாஸ்டர் சிறந்த பஜனையை முன்னின்று நடத்தியுள்ளார்.

அமரர் சமய பணிகளுடன் சமூகப் பணிகளும் ஆற்றி வந்தமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இப்படியான பெரியாரின் மறைவு தமிழ் இனத்திற்கு ஓர் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிப்பாகும். மணி மாஸ்டரின் மறைவால் கலங்கிப்போய் இருக்கும் அவாது மனைவி, பிள்ளைகளுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கின்றேன். அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக எல்லாம்வல்ல முருகப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

வி. கயிலாசமின்ஸன்

தலைவர்
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்.

தொண்டர் திலகம் பாலசுப்பிரமணியம்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் துணைச் செயலாளராக பல்லாண்டு பல நல்ல சேவை புரிந்த உத்தமர் – மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கமான கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் முதுகெலும்பாக பொதுச் செயலாளர், துணைத் தலைவர் எனப் பல பதவிகளில் அரிய பல தொண்டுகள் ஆற்றி இறுதியாக தலைவராக உயர்ந்து நின்ற எங்கள் மணி மாஸ்டர் இன்று இல்லை என்று நினைக்க எனக்கு மனம் இல்லை.

இருபு பகலாகப் பம்பரமாகச் சுழன்று கடமைகளைத் தவறாது புரிந்த ஒரு தொண்டர்: பல இளம் சந்ததியினரைப் பக்குவமாக வழி நடத்தி உயர்த்தி வைத்த ஒரு செம்மல்; நல்லவர்களையும் வள்ளல்களையும் தேடி அடையாளம் கண்டு தன்னுடன் இறைபணியில் இணைத்துக் கொண்ட இறைபணிச் செம்மல் “அன்னதானக் கந்தன்” எனவாயார் முருகனை வாழ்த்தி எழை மக்கள் உள்ளம் குளிர் அன்னதானம், அகதி நிவாரணம் எனப் பல புண்ணியங்களைச் செய்த சிவநெறிச் செம்மல், என் அருமை நண்பன் பாலா, எங்களைச் சேவை செய்வதில் என்றும் தூண்டி நின்றார். பல மனித உள்ளங்களில் தியாகப் பிளம்பை வளர்த்து வைத்தார். முருகப் பெருமானுக்கு திருக்கோபுரம் எழுப்பி தங்கத்தேர் இழுத்து முருகனின் பணியில் தன்னாலான தியாகம் செய்து நின்றார்.

மணி மாஸ்டர் அகவை அறுபதைக் கண்டபோது வெளிவந்த மலரில், தொண்டனின் தொடர்க்கதையின் சில அத்தியாயங்களைத் தொட்டுக் காட்டி அத்தொடர் கதை தொடரும். அது ஒரு புனித வரலாறு எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். மூன்று ஆண்டுகளின் பின் அவ்வரலாறு முற்றுப்பெறும் என நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. எனினும் அது முற்றுப் பெறவில்லை. மணி மாஸ்டர் விதைத்த அந்த சேவை மனப்பான்மை என்கின்ற விதை பல இளம் உள்ளங்களில் செடியாக மலர்ந்து மரமாக உயர்வதை அவரின் இறுதி மாத்திரையின் போது கண்டேன். ஒரு மனிதராக வாழ்ந்து ஒரு சரித்திரத்தை முடித்துக் கொண்டு பல உள்ளங்களில் அத்தியாகச் சுடர் ஒளிபரப்பி வளர் ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்த வரலாறு தொடரும், முருக பக்தி பெருகும். “நல்லதையே எண்ணுவோம், நல்லதையே சொல்வோம், நல்லதையே செய்வோம்” என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடும் நல்ல மனப்பான்மையுடனும் பாலாவின் தமிழி தங்கைகள் பட்டாளம் அச்சேவையைத் தொடர்ட்டும். அப்புனிதத் தொண்டு பெருகி மலர் முருகப் பெருமான் என்றும் அருள்வாராக.

கந்தையா நல்கண்டன்

பொதுச் செயலாளர்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

கலசம்

KALASAM

புத்துமலர்த் தோட்டமெல்லாம்
பூவிழந்து நிற்கக் கண்டோம்

கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் தலைவரும்
அப்பழக்ககில்லாச் சேவையாளருமாகிய அன்புக்குரிய
மாமனிதார் தீரு. க. பாலசுப்பிரமணியம்
அவர்கள் காலாண்டிதழ் வழங்கிய துயரக் கவிதைகள்

புத்த மலர்த் தோட்டமெல்லாம்
பூவிழந்து நிற்கக் கண்டோம்
நீத்தவரின் நீணனவலைகள்
நெஞ்சில் வரக் கலங்கி நீன்றேன்

சேவைக் கொரு செம்மலென்று
செந்தமிழுர் நாவால் என்றும்
பேசகின்ற பெருந்தனை நீர்
பேச்சிழுந்த பெருஞ் சோகமென்னப்பா ?

வரணகத்தில் வளைய வரும்
வண்ண ஓளிக் கூட்டமெல்லாம்
மாமனித உன் மறைவுள்
மாயறுமன ஒதுக்கியதேன் ?

தேசமதில் ஓளிலீச்சுத் திக்கெல்லாம்
கேக்கமற நீறைகின்ற போதீனிலே
பாசமுள்ள பைந்தமிழே பைங்களீடே
பாரைவிட்டுச் சென்றதின் மர்யறுமன்ன ?

ஆண்டவனின் அரும் பணியில்
 ஆண்டகை நீ அழிழ்ந்திருந்தாய்
 மீண்டுவரா இடம்நோக்கி
 ஆண்டவனின் திருவருளில்
 அடைக்கலந்தானானோரோ ?

சூற்றுவர்கள் பலர் வந்தும்
 சுத்தனவன் காத்திருந்தான் குணக்குன்றே
 நேற்றுவரை நீர் இருந்தீர் ஜயா!
 இன்று காணாது போனதென்ன ?

கண்ணீரரண்டும் கண்ணீரைக்
 காதலினால் உகுந்தாலும் ஜயா !
 விண்ணுலகிற் புண்ணியங்கள் உழைக்காக்கும்
 புதலத்தில் உம்பெயர் என்றும் வாழும்.

மு. நற்குணதயானன்
 (ஆசிரியர், கலசம்)
 கலசம் - ஸண்டன்.

உண்மைக் தொண்டன்

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற தாயுமானவரின் கூற்றுக்கமைய புனிதத் திருப்பணி புரிந்த ஒரு உண்மைத் தொண்டனை என் வாழ்நாளிலே கண்டேன் என்றால் அவர்தான் “மணி மாஸ்டர்” என எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்படும். அமரர் கந்தையா பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள்.

நுண்மை அறிவாளியான இவர் எதையும் நன்கு அலசி ஆராய்ந்து, கற்ற பெரியார்களுடன் கலந்து ஆலோசனை செய்து, நல்ல உறுதியான திட்டத்தைத் தீட்டியே ஒவ்வொரு கருமங்களையும் ஆரம்பிப்பார். “எண்ணித் துணிக கரும” என்ற பொய்யா மொழிக்கு ஏற்ப எடுத்த கருமத்தைத் தொடர்ந்து செயலாற்றி நிறைவேற்றும் திறமைக்க செயல் வீரன்.

இவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தையும் கொம்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவகப்பிரமணியகவாழி கோவிலையும், தன்னிரு கண்களாகவே போற்றி தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்து வந்தார்.

கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்திற்கு ஒரு மண்டபம் வேண்டும் என்ற அவாவினால் அரசு காணி பெற்று தன் அன்பர்கள், நண்பர்கள் எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து, பிடி அரிசி சேர்பித்தும் நிதி கேசரித்தும், ஒரு உறுதியான, அழகான மண்டபத்தைக் கட்டி எழுப்பி, நால்வர் சமய அறைநறிப் பாடசாலையையும் நிறுவினார். அது இன்றும் இனிதே இயங்கி வருகிறது.

அதேபோல கொம்பனித் தெரு அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய கவாழி கோயிலுக்கு ஒரு இராஜகோபுரம் எழுப்ப திருப்பணிச் சபை அமைத்து, பக்தர்கள், வள்ளல்களை எல்லாம் தேடிக் கொண்டு நிதி கேசரித்து, இருபுறமும் மணிமண்டபம் குழ ஏழு மாடி கொண்ட இராஜகோபுரம் அமைத்து, கும்பாபிசேகமும் செய்வித்து வைத்தார். முருகனுக்கு ஒரு தேர் செய்வதற்காக புகழ்நாடா - அன்பர் திரு. திருக்குமார் நடேசனின் தலைமையில் தேர்த் திருப்பணிச் சபை அமைத்து, அழிய தோர் தங்கத் தேர் செய்து சிவபால கூப்பிரமணியனைத் தேர் ஏற்றி கொழும்பு நகரிலே ஒரு தேசிய விழாவாகவே தேர்த் திருவிழாவை நடாத்தி வைத்தார்.

எங்கள் நம்பிக்கை நிதியத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவாகிய திரு.பாலா அவர்கள் நிதியத்தின் கௌரவ செயலாளராகப் பதவிவகித்து பல ஆரிய பொரிய சேவைகளைச் செய்துள்ளார்.

இவர் எந்நேரமும் குழன் சிரிப்புடனும், அமைதியான போக்குடனும், மென்றையான இன்சொல் கலந்த கனிவான பணிவான சேக்கடனும், பிறருக்கு உதவி செய்து உயர்த்திவிடும் பெருந்தன்மையுடனும், தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் தீங்கிலைப்பவர்களை எதிர்த்து நாவலர் ஜய அவர்களைப்போல சண்டப்பிரசண்டம் செய்து, சாடுசாடென்று சாடி சதிகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, பின்னர், பிழைகளையெல்லாம் மறந்து பகைமை பாராட்டாது தொண்டு செய்வதே தன்பணி என வாழ்ந்த ஒரு செயல் வீரர்.

அன்பர் திரு. திருக்குமார் நடேசன் அவர்கள் பாலா தம்பதியினரை திருக்கடலூருக்கு அழைத்து அபிராமி சமேத அமுதீஸ் ஆலயத்திலே அறுபதாம் கல்யாணம் செய்து வதைத்த காட்சியையும், அன்பர்கள் நண்பர்கள் எல்லோரும் கூடி பாலா தம்பதியினருக்கு மனிலியூச் செய்து ஆனந்தமடைந்த காட்சியையும் எங்கள் மனத்திலே பக்ஞமையாக பதிய வைத்து, எங்கள் செயல்வீரன் இறைபணிச் செம்மல் திரு. கந்தையா பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் அமரா ஆகிவிட்டார்.

அவரது பிரிவால் துயருறும் மனைவி, மக்கள், உறவினர்களுடன் எங்கள் நம்பிக்கை நிதியழும் பங்குகொண்டு அன்னாருக்கு எல்லாம்வல்ல முருகப் பெருமான் சிவபதும் அருள வேண்டுகிறோம்.

ஓம் சாந்தி!

அருளாசலம் திருநாவுக்கரசு
அகில இஸ்வரக சமாதான நீதவான்
இளைப்பாறிய சுங்க உத்தியோகத்தர்.
துணைத் தலைவர்,
கொழுப்பு ஸ் சிவகுப்பிரமணிய சேவை நம்பிக்கை நிதியம்.

வானுலகம் அழைத்ததுவோ!

கொம்பனித்தெரு பாலகப்பிரமணியம் என்பதை விட “மணி மாஸ்டர்” என்றால் சிறு குழந்தைக்கும் புரியும். மணியான தன் பணியினால் மக்களின் உள்ளத்தில் நிறைந்தவர். உண்மையிலேயே அவர் மணிதான். ஒசையிலும் மணிதான்; உழைப்பிலும் மணிதான்; ஓளியிலும் மணிதான்.

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்” என்பதற்கொப்ப மிக உயர்ந்த சிந்தனைகள். சிந்தனைகள் செயலுருவும் பெற்று வானளாவும் கொம்பனித் தெரு முருகனின் இராஜகோபுரமாகவும், தகத்தகாயமாய் ஓளிரும் தங்கத் தேராகவும், ஆலின் நிழலாய் அருள் பரப்பும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கங்களாகவும் பரிணமித்தன.

‘முடியாது’ என்ற சொல்லே இவரது அகராதியில் இல்லை.

“அருமையுடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்”

என்ற திருக்குறள் பாலாவிற்காகவே படைக்கப்பட்டது போலும். மணி விழாக் கண்ட மகிழ்ச்சி மனதைவிட்டு இன்னமும் மறையவில்லை. அதற்குள் மறைந்தது வானுலகம் தன் பணிக்காக அழைத்தமேயோ!

நக்கரநினைவுடன்.
“அருள்மொழி அரசி”
வித்துவான்
வசந்தா வைத்தியநாதன்.

மணி மாஸ்டர் சேவை வையத்தில் நிலைத்து நிற்கும்

அன்பர் திரு. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் சிவசார்நுப்பியப் பேற்றினைப் பெற்றுக் கொண்டார். இப்பேற்றினை நாழும் ஒரு காலம் ஏற்கவேண்டியவர்கள். அந்த நிலைப்பாட்டுடன் நாம் வாழும் காலத்தே எமக்காக மட்டும் வாழாது பிறர்க்காகவும் வாழுவேண்டும். அந்த வகையில் தலைநகர் கொழும்பில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்காகவும் குறிப்பாக சைவப் பெருமக்களுக்காக வாழும் சிலருள் ஒருவர் என எங்கள் மத்தியில் வாழுந்து நின்றவர் மணி மாஸ்டர். தன் வாழ்நாளிலே அவர்தம் அர்ப்பணிப்புகள் பலப் பல. தன் இல்லத் தேவைகளையே கவனிக்காது சதா கொம்பனித் தெரு முருகன் தொண்டனாக விளங்கினார். அத்தோடு ஆரம்பம் முதல் இறுதிக் காலம்வரை கொழும்பு கொம்பனித் தெரு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக முன்னின்று உழைத்த பெரியார். ஆதன் கிளைகள் உள்ளுரிலும் வெளியில் வண்டன் மாநகரிலும் மினிர்ந்து வளரச் சிறந்த அமைப்பாளர், ஆலோசகராக விளங்கினார். ஜயா அவர்கள் வாழுங்காலத்தே அவரை வாழ்த்தி மகிழும் பாக்கியம் பெற்றவன் என்பது எனக்கு ஒரு மனத் திருப்தி. பிற் சந்ததியும் கூறக் கூடிய அளவு அவர்தம் சேவை இவ்வையகத்தில் நிலைத்து நிற்கும். கொழும்பு கொம்பனித் தெரு சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் அவர்தம் பெயரை என்றென்றும் நிலைநிறுத்தி வைக்கும். அவர்தம் ஈமைக்கிரியைகளின் போது கொட்டும் மழையில் கூடி நின்ற அன்பர்கள் கூட்டம் கட்டுக்கடங்காது அலைபுரண்டு ஓடி நின்றது. இங்கேதான் ஒரு மனிதனின் கொளரவச் சிறப்பை நாங்கள் காணக் கூடியதாக இருக்கும். பல்லோருடனும் பாடறிந்து ஒழுகலின் வல்லவர் நல்லவர் மணி மாஸ்டர் எனும் பெருமையைக் கூறி அவர் தம் ஆத்ம சாந்திக்காக இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

**உங்குவது போலும் சாக்காடு உங்கி
விறிப்பது போலும் பிறப்பு**

முதற் பாவலர் வள்ளுவர் துன்ப மத்தியில்
வேலைண வேண்யன்
சமாதான நீதவான் (அ. தி.)
தலைவர், அகில இவங்கை கண்ணதாசன் மன்றம்.

தனக்கீகன வாழாது பிறர்க்கீகன வாழ்ந்த பெருந்தகை

நன்பன் பாலகப்பிரமணியம் அவர்களை கடந்த மூன்று சகாப்ததங்களாக நன்கு அறிவேன். இவர் சைவசமயத் தொண்டீ தமது மூச்சாக வாழ்ந்த பெருமகன். இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கொம்பனித் தெரு சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தில் செயலாளராகத் தொண்டு புரிந்துள்ளார். இதன் பயனாக அக்கோயிலை அண்டி வாழும் சைவ மக்களும் சைவச் சிறார்களும் சைவ சமயத்தினைப் புரிந்து கொண்டு சைவ நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ முற்பட்டனர். குறிப்பாக அறநெறிப்பாடசாலையை நடத்தி வந்ததும் அல்லாமல் மாணவர்கள் மத்தியில் போட்டிகள் நடத்திப் பரிசில்களை வழங்கியும் அம்மாணவர்களை விவேகானந்த சபை நடத்தும் சைவசமய பாடப்பீட்சையில் பங்கு கொள்ள செய்தும் வந்துள்ளார். சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்திற்கென ஓர் மண்டபத்தை உருவாக்கிய பெருமை அவரைச் சாரும். அருள்மிகு சிவகப்பிரமணிய கோவிலுக்கு ஒர் சிறப்பான கோபுரத்தை அமைப்பதற்கும் முருகப் பெருமான் வீதியிலா செல்வதற்கு ஓர் தங்க ரதத்தையும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர். திருவெம்பாலைக் காலத்தில் முந்நாற்றுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களைத் திரட்டி அதிகாலையில் வீதி பஜனை செய்து வருவதற்கு முன்னின்று பாடுபட்டவர். ஆலயத் திருப்பணிக்கும் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மதிய போசனம் வழங்குவதற்கு தக்கவர்களை ஆட்படுத்திக் கடமைகளை வெற்றியோடு முடித்தவர். தர்மசீலர்களின் உதவியால் தாழும் மணைவியாரும் இந்திய யாத்திரை செய்து, பல தலங்களைத் தரிசித்தவர். இலண்டன் மாநகரிலே சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் கிளையை ஏற்படுத்தி அக்கிளையினுடாக அங்கு வாழும் இலங்கைச் சைவ மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதற்கு காரணகர்த்தாவாக அமைந்தார். “தமக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த பெருந்தகை” என்று கூறுவது இவருக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். திரு. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் விவேகானந்த சபைக்கும் எம்மோடு துணையாக இருந்து தொண்டுகள் புரிந்ததுமல்லாமல் தேவைக்கேற்ப ஆலோசனையும் தந்துதவினார். அன்னாரின் பிரிவால் வாடும் மனைவி, மக்களுக்கு எம்மால் ஆறுதல்தான் கூறமுடியும். இந்நிலையில் ஒன்னையாரின் கூற்று சிந்திக்கப்பாலது.

“ஆண்டாண்டு தோறும் அழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ? மாநிலத்தில் - வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம் போமாவும்
எமக்கென்ன என்று இட்டு உண்டு இரும் ”

சீவஞ்சாரச் சிகங்கவர்
கனகசபை இராஜபுவனீஸ்வரன் J.P.
கிளாரவ பிரதுச் செயலார்

“போதுப்பணியே இறைபணி”

அண்ணல் க. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் இன்று, நேற்றல்ல கால் நூற்றாண்டுகளாக எனது நண்பர். அப்பொழுது நான் மாணவன், சித்திரை வருடப் பிறப்பன்று நடைபெறும் செட்டியார் தெரு பூரீ முத்துவிநாயகர் ஆலயத் தேர்த் திரு விழா, ஆடுவேல் விழாக் காலங்களில் திரு. க. பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்க பஜனைக் குழுவினர் தவறாது கலந்து கொள்வார்கள். அங்கமயம் மற்றைய சகோதர சங்க பஜனைக் குழுவினருடன் இவர் பழகும் விதமும், நிகழ்ச்சிகளை முன்னின்று வழி நடத்திச் செல்லும் விதமும் என்னைக் கவர்ந்து, அவருடன் நட்புக் கொண்டேன்.

கொம்பனித் தெரு அருள் மிகு சிவகப்பிரமணிய கோவிலையும், சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தையும் தனது இரு விழிகளாகக் கருதி அளப்பிய பணிகள் ஆற்றியுள்ளார். அவரது சேவை கொழும்பு நகரில் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்து பிரித்தானிய நாட்டிலும் கூட தொடர்ந்தது. அங்கும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் கிளையினை ஆரம்பித்து பணி பல ஆற்றினார்.

இவரது சமய சமூகப் பணி பலராலும் போற்றப்பட்ட போதும், இவர் மேற் கொண்ட காழ்ப்புணர்வால் சிலரால் வேதனைக்கும் சோதனைக்கும் ஆளானார். சட்டத்தாரனி என்ற வகையில் நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றத்தில் எந்தவித வேதனமுயின்றி அவருக்காகப் பல வழக்குகள் வாதாடி வெற்றிமாலை குடியதை எனது வாழ்நாளில் கிடைத்த பாக்கியமாக நினைக்கிறேன்.

“பிறர் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்க்க தன் பிள்ளை தானே வளரும்” என்பது போல் சிறுவர்கள் மனதில் சைவமும், தமிழும் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கில் அறநெறி பாடசாலைகள் உருவாக வித்திட்ட வேளை இறையருளால் இவரது குழந்தைச் செல்வங்களும் எல்லாக் செல்வங்களும் பெற்று சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள்.

வஞ்சகம், குதுவாது பொய் களை இன்றி நீதியோடும் நேர்மையோடும் வாழ்ந்து இவர் ஆற்றிய தன்னமற்ற பொதுத்தொண்டு இவர் இறையடி சேர்ந்த பின்னும் தொடர்கிறது. இவர் இன்று மறைந்தாலும் அவரது தெய்வத் தொண்டுகளும் அவர் பிறருக்காற்றிய சேவைகள் அவர் நாம் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும்.

தேவசேனாதிபதி - சட்டத்தாரனி
தலைவர்
அப்பர் அருள்நீறி மன்றம்

சைவச் சௌம்யம் திரு. பாலசுப்பிரமணியத்தின் இழப்பு சைவ உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும்

கடந்த 50 வருடங்களுக்கு மேலாக சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் பெரும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்த சைவ முன்னேற்றச் சங்கத் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சிவபதம் அடைந்த செய்தி அறிந்து சைவ உலகமே அதிர்ச்சியடைந்துள்ளது. தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் சைவசொத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்காகக் கொழும்பு மாநகரிலே பெருந் தொண்டாற்றிய பெருமகனின் இழப்பு சைவ உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும். கொம்பனித் தெரு சைவமுன்னேற்றச் சங்கக் கழகத்தின் வரலாறும் திரு. பாலாவின் சைவத் தமிழ்த் தொண்டின் வரலாறும் பின்னிப் பின்னெந்ததாகும். கொழும்பு மாநகரிலே சைவச் சிறார்களுக்குச் சமய அறிவைப் புகட்டுவெதற்காகச் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் ஊடாகத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நடாத்தி இளம் சிறார்களினையே சமய உணர்வை வளர்த்த பெருமை திரு. பாலாவிற்கு உரியது. சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்திற்கு ஆரம்ப காலத்தில் அக்கட்டிடத்தை அமைப்பதற்கு ஏற்பட்ட பல தடைகளையும் எதிர்ப்புகளையும் எதிர் கொண்டு டாக்டர் சிவயோகம், ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்களின் துணையுடன் அந்த நிலத்தை மீட்டெடுத்துச் சங்கத்திற்கு ஒரு நிரந்தர கட்டடத்தை அமைக்கத் திரு. பாலா அவர்கள் ஆற்றிய பணி மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். அதேபோன்று கொம்பனித் தெரு சிவகப்பிரமணிய கவாமி கோவிலின் வளர்ச்சியிலும், திருக்கோபுரப் பணியிலும், தங்கத் தேர் அமைப்பதிலும் அமர்ப் பாலசுப்பிரமணியம் ஆற்றிய பணியை சைவ உலகம் என்றும் நினைவுசூறும். அன்னாரிடம் காணப்பட்ட பல குணாதிசயங்கள் சைவத் தமிழ்ப் பணி சிறப்புடன் ஆற்றுவதற்கு முக்கிய அம்சங்களாக விளங்கினா. அன்னாருடைய அனுகுமுறை எவருடைய உள்ளதையும் கவரக் கூடியதாகவும் கல்மனம் படைத்தவர்களையும் காருண்ணியத்தோடு பழகி காரியம் சாதிக்கும் வல்லவராகவும் விளங்கினார். எவரையும் தன்வசப்படுத்தும், புன் சிரிப்பும், வசீகரமான கதைகளும் இவர் ஆற்றும் பணிக்கு ஆதாரங்களாக இருந்தன. இலண்டன் மாநகரிலே வளர்ந்து வரும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவரும் திரு. பாலா அவர்களே. அன்னாருடைய சிந்தனையும் செயலும் நாவலர் பெருமான் வளர்த்த சைவமும் தமிழும் உலகிற்கெல்லாம் பரவவேண்டும் என்ற பெரும் நோக்கில் உருவாக்கிய சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் பிரித்தானிய கிளை இன்று ஐரோப்பா முழுவதும் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து வருகின்றது.

1969ம் ஆண்டு நாவலர் பெருமானுக்கு நாடளாவிய ரீதியில் தேசிய விழா எடுத்தபோதும் நாவலர் சிலையைக் கொழும்பில் இருந்து தேசபவனியாகக் கொண்டு செல்வதற்கும் அமர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் ஆற்றிய பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். அன்னாரின் பெரும் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் அதன் பொன்விழாவை அண்மையிற் கொண்டாடியது. அன்னாரின் வழிகாட்டலில் இலண்டனில் உருவாக்கப்பட்ட சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் அதன் வெள்ளி விழாவை ஆவணியில் இலண்டனில் நடத்தவுள்ளது. அன்னாரது முயற்சியால் நிறுவப்பட்ட இரு அமைப்புக்களும் திரு. பாலாவின் இலட்சியத்தை முன்னெடுக்கும் அமைப்புக்களாக திகழும் என்ற ஆத்ம நிறைவுடன் இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார். அன்னார் மறைந்தாலும் அவர் நாமத்தை நினைவு கூறும் நிலையங்களாக விளங்கும் என்ற நினைவுடன் நீண்ட துயில் கொள்கின்றார் அமர் பாலா.

அன்னாரின் பிரிவால் துயரக்கடலில் மூழ்கியிருக்கும் அன்பு மனைவிக்கும், பிள்ளைகளுக்கும், உறவினர்களுக்கும் இந்துசமய விவகார அமைச்சின் சார்பில் ஆழ்ந்த கவலையையும் அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக!

திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன்
இந்து சமய விவகார அமைச்சின் இணைப்புச் செயலாளர்.

ஞாலம் வந்துற்ற போதும் சீலம் நவஹாதவன் என் தம்பி க. பாலசுப்பிரமணியன்

கோப்பாய் தொகுதியில் சீர்பெற்று விளங்குவதுஇருபாலை என்னும்கிராமம். நல்லூர் நாவலருக்கு வாய்த்த ஆசான் இருபாலை சேனாதிராசா முதலியார். செந்தமிழும் சிவநெறியும் இங்கு பண்டுதொட்டு வளர்ந்து வருவதினால் இக்கிராமத்தில் பிறந்த என் தம்பியும் ஆசாரசீலனாக வாழ்ந்தான். தமிழும் சைவமும் ஓங்கி வளர தன்னாலியன்ற பணியாற்றி இன்று அமர்த்துவம் அடைந்துவிட்டான்.

1950களில் தனது கல்வியை முடித்துக் கொண்டு உத்தியோகம் நிமித்தம் கொழும்புக்கு வந்தவர். எமது சிறிய தந்தையார் காலம் சென்ற க. சபாபதிப்பிள்ளையின் வழிகாட்டலில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். கொம்பனித் தெருவில் அரியதோர் நிதியத்தைக் கண்டுகொண்டார். அந்தச் சிறப்புமிக்க இடம் கொம்பனித் தெரு முருகன் ஆலயமும் அங்கு இயங்கிய கொம்பனித் தெரு சைவமுன்னேற்றச் சங்கமுமாகும். இச்சங்கத்தில் எமது குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஐவர் செயலாளர்களாயும் பொருளாளராகவும் கடமையாற்றியது முருகனின் திருவருளாகும்.

தனது சிறிய வயதிலேயே சைவப் பணியில் ஈடுபட்டு கொம்பனித் தெரு மக்களின் இதயத்தில் ஓர் அழியா இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். அருள்மிகு முருகன் தனது ஆலயத்துக்குச் சிறப்பான கோபுரத்தையும் தங்கத் தேரையும் இவனது சேவை மூலம் அமைத்துக் கொண்டார்.

இந்நாட்டுச் ஜனாதிபதியோடு, பிரதமரோடு, பாராஞ்மன்ற உறுப்பினரோடு, மந்திரிகளோடு சமயத் துறவிகளோடு, சான்றோர்களோடும் தோழமை ழண்டிருந்த போதும் அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களோடு பங்காளியாகவே வாழ்ந்து அனைவரது அன்பையும் பெற்றுக் கொண்டான்.

சங்கத் தலைவர்களுடைய உதவியுடன் வண்டன் மாநகர் சென்று சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் கிளையின் செயற்பாடுகளை அறிந்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து இலங்கை திரும்பினார். இத்தனை தியாகத்திற்கும் அடிப்படையாய் அமைந்தது எமது குடும்பப் பின்னணியும் அவனுக்கு அமைந்த மனைவியின் ஒத்துழைப்புமே. 131, சங்கமித்த மாவத்தை - இவன் வாழ்ந்த வீடு ஓர் அருள் நெறி ஆலயமாகவே திகழ்ந்தது.

வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் நல்லவனாக வாழ்ந்து பொதுப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி அப்பழக்கற வாழ்க்கை நடாத்தி இன்று முருகனின் திருவதியைப் பற்றிக் கொண்டான். இன்று நாம் செய்யும் கைம்மாறுதான் என்ன? கொம்பனித் தெரு முருகன் ஆலயமும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கமும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து தமிழும் சைவமும் வாழ வழி அமைக்க வேண்டியதே.

ஓம் சாந்தி

க. முத்துக்குமாரசாமி

(முன்னாள் இணைச் செயலராளர்)
கொம்பனித் தெரு சை. மு. ச. 1952)

அறந்தாங்கி

தமிழ்நாடு

19. 04. 2002.

என்ன துவம் செய்தோமோ .....

பெறுதற்கரிய அப்பா என்று பெருமைப்பட்டு 60ம் ஆண்டு மணிவிழா மலரில் எழுதிய மை காயுமுன்னே எங்கள் அன்புக்கினிய அப்பாவை இறைவனிடம் கொடுத்து விட்டு திக்கற்று தவியாய் தவிக்கின்றோம்.

அன்பால் அரவணைத்து கதை சொல்லி சோரூட்டி அடிக்கிறகைதான் அணைக்கும் என்று நல்வழி காட்டி, பஜனை படித்து நித்திரை ஆக்கி முருகன் ஒரு போதும் கைவிடமாட்டான் என்பதை வாழ்வின் நம்பிக்கையாய் நெறிப்படுத்தி, எம்மை வாழவழி வகுத்து தந்த எம் தந்தை இன்று இல்லை என்பதே நம்ப இயலாத்தாய் எம் வாழ்வில்.

புத்தி தெரிந்த நாள் முதல் எனக்கு அப்பா என்பதும் கொம்பனித் தெரு முருகன் ஆலயமும் சங்கமும் ஒன்றுதான் எங்களைவிட உங்கள் நேசம், செயற்பாடுகள் கொம்பனித் தெருவோடு தானே அதிகம். எப்படித்தான் இதையெல்லாம் விட்டுப் போக மனம் வந்ததோ. ஏதோ மனதில் தோன்றியதால்தான் அன்று வைத்தியசாலையால் வீடு வருமுன்னே கடைசியாய் உங்கள் குமரனைக் கும்பிட்டு வரத் தோன்றியதோ அப்பா, வீட்டில் கூட கணநேரமும் தவறாது தொழு பக்கத்தில் முருகன் படம் மாட்ட அம்மாவிடம் சொன்னீர்களோ அப்பா! இனி மேல் பிள்ளைகளை திரும்ப பார்க்கமாட்டேன், இது கானும் என்கிறீர்களோ அப்பா! அம்மாவை கூப்பிடு என்று அன்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தீர்களோ, அது புரியாமல் நீங்கள் இல்லாமல் அம்மா தனிய வரவேண்டாம் என்று என்னை விதி சொல்ல வைத்ததோ! அப்படியும் நீங்கள் இருவரும் என்னிடம் வருவீர்களோன காலம் சென்ற பின்னாரும் முருகன் தந்த முத்தான பேரனை பஜனைபாடு துயிலுறக் செய்வீர்களோ பேராவலுடன் காத்திருந்தேனே அப்பா! சுகமீனம் என்று பதறி அடித்து வந்து உங்களை அந்தக் கோலத்தில் பார்த்துக் கலங்கிய போதிலுமே முருகனை முற்று முழுதாய் நம்பித்தானே இருந்தேன். எங்கள் அப்பாவை சில காலமேனும் எங்களுக்கென்று மட்டுமாய் தர இல்லை,

இனியாவது தாவேண்டுமென உரிமையோடு வேண்டி நின்றோம். என்னிப்படி எங்கள் தளராத நம்பிக்கையை வேரொடு தலைசாய வைத்தான் முருகன் என்று இன்று வரை புரியவேயில்லை. பெரியவர்கள் வாழ்த்தும் போது பதினாறும் பெற்று வாழ வேண்டுமென்பர். அப்பாவோ பதினாறல்ல அதற்கும் மேலாகவே பேறுகள் பல பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர். வீட்டிற்கென்று செலவிட்ட நேரத்தை விட பொதுவாழ்விலேயே தன்வாழ்வின் பெரும் பகுதியை கரைத்துக் கொண்டவர். தனது வாழ்வின் அர்த்தமாய் பெரும் சொத்தாய் மனிதர்களையே சம்பாதித்துக் கொண்டவர். வைத்தியசாலையில் திரண்டு வர்த நண்பர்களது அளவிற்கு அளவேயில்லை. அவர் வாழ இருப்பார்கள் செய்த பிரார்த்தனைகளும் அர்ச்சனைகளும் ஏராளாம். இது எத்தனை சிறப்பு என்பதோடு எவர்க்கும் கிடைக்க கூடியதுவும் இல்லை. இத்தகைய பெரும் மாமனிதரை தந்தையாய் அடைய என்ன தவம் செய்தோமோ!

பாட்டியின் மறைவின்போது அப்பா எழுதிய இனி எப்பிறப்பில் அம்மா உணைக் காண்போம் என்ற வாழ்வின் வலியை இவ்வளவு சீக்கிரம் நாழும் படவேண்டுமென எள்ளாவும் நினைத்துப் பார்த்ததில்லையே.

எம்மைப் பொறுத்த வரையில் அப்பா எங்களோடு இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, கொம்பனித் தெரு முருகன், இருக்குமட்டும், சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் புகழ் பரப்பும் மட்டும், கொம்பனித் தெரு மக்கள் மனதில் 'மணி மாஸ்டர்' இருக்கும் வரை அப்பா என்றுமே உயிருடன் இருப்பார்.

மகன்

மு. ஆனந்தரூபி

“எத்தனை அற்புதமான உண்மை மனிதர்”

மனசு கனத்துப்போயிருக்கிறது. கடந்து செல்லும் காற்று வந்து சொல்லியும் “என்ன செய்வது மரணம் – தவிர்க்க முடியாததுதானே” மனதென்னவோ மறுதலிக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் உங்கள் இழப்பின் துயரம்... அது நெஞ்சில் ஏற்படுத்துகிற மௌனமான வெற்றிடம். இவற்றை எல்லாம் காலம் சரிசெய்யக்கூடுமா....

உங்கள் பணிகள் குறித்து ஆச்சரியத்துடன் மௌனமாய் பார்வையிட மட்டுமே என்னால் முடிகிறது. ஆச்சரியப்பட அதில் என்ன இருக்கிறது? எல்லாம் உமக்கே உரித்தான் இயல்பான நடைமுறைகள் தானே.

இளவேணில் காலமதில் ஆப்பிள் மரவேர்களில் அமர்ந்து கிடக்கிறேன்.... கடமை முடிந்து திரும்பும் போது கைகளில் ஆப்பிள்கள் கொண்டு வருவீர்களே அப்பா. செல்லுமாய் எம்மை உம்புமிகுதமர்த்தி கதைகள் பல சொல்லீர்களே அப்பா. உங்கள் அன்பான காந்களின் அரவணைப்பை மட்டுமல்ல – அன்னாவும் நானும் சக்சரவிடும் நாளிகைகளில் – அந்த ஆத்திர பொழுதுகளில் உங்கள் கைகளில் வந்தமரும் இடுப்படியும் இன்னும் எனக்குர் நினைவாக.

இன்னுமொரு முறை உங்கள் சீருடைகளுக்கு பொத்தான்கள் மாட்டிவிடவும் அழகு பார்க்கவும் எனக்கெப்போ வந்து வாய்க்கும்!

கணிதமும் நானும் கருத்து வேற்றுமை கொண்டபடி உம்பிடம் வருவதுண்டு – கையெழுத்துப் பெறுவதற்கு. அப்போதும் கண்டித்ததில்லை நீர் எனை. அப்போதே கண்டுகொண்டாரா, கலைஞரும் கணிதமும் ஒத்துப்போவதில்லை என்று, தோள்களில் எம்மை குகமாய் சுமந்த படி கிடையின் பாடங்களை கீதமாய் நீர் தருவீரே அப்பா.

சங்கமும் கோயிலும் எம்முடைய வாழ்வின் இயல்பான இரு பக்கங்களாய் – பாகங்களாய் ஆக்கித் தந்ததும் வாழ்வல்லவா.

பின்னொரு நாளில் கரைகள் தாண்டியும் கனவுகள் சுமந்திருந்த காலைதனில் கந்தனின் டெஷ்டுதனை கவசமாய் எனக்கு தந்தாயே அப்பா.

வாழ்வதனின் வரைபடத்தில் நல்ல பல மனிதரை நீர் எமக்கு அறிமுகம் செய்து தந்தீர். சில தவறான ....., களையும் அடையாளம் காட்டித்தந்தீர். மன்னித்தல் உமது மாண்பாயிருந்தது. அதை மறந்தலாய் கொள்தல் தவறென்றோ தந்தையே. தமிழ் சஸ்ரக வாழ்வு, தமிழ்த் தேசியம் கலை கலாசாரங்கள் இவைகள் பற்றி வெறுமனே

ஆரவாரமான கருத்துக்கள் உம்பிடம் இருந்ததில்லை - மாறாக ஆழமான எண்ணங்களாய் அதன் வழிவந்த செயல்பாடுகளால் இருந்தது உம் வாழ்க்கை.

“வாழ்க்கையின் கடைசி நிமிடங்களில் இந்த புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாய் சமமானதாய்
அர்த்தமில்லாததாய் தான் தெரியும் - கடமை அது ஒன்று மட்டும்தான் - நமது பலன்களைப் பற்றிய
கவலையை விட்டுவிடுவ்கள்” சுவாமி விவேகானந்தர்

தலைமாட்டில் திருவிளக்குகள் ஜோதியாய் விளங்கின.

நறுமணங்கள் கமழ்ந்தன.

பூமாலைகளால் போர்த்தப்பட்டு எத்தனை அழகாய் நீர் .....

உங்கள் முடிய கண்கள் அமைதியாய் .....

உங்கள் உதடுகள் இன்பகரமான அமைதியாய் புன்னகையில் நிலைத்திருந்தது.

வாழ்விளின்று பிரிகின்ற போது வாழ்க்கையின் முழு ரகசியத்தையும் விளங்க வைத்த இந்த இனிய ஆழ்ந்த புதுமை நிறைந்த அமைதியான வெளிப்பாட்டை அது உணர்த்தியது.

உங்கள் பணிகளின் பரிமாணங்கள் குறித்து மனிதர்கள் தத்தமது விருப்பு வெறுப்பிற்கேற்ப விளக்கங்கள் தரலாம் - ஆனால்

காலம் அது ஒன்று மட்டும்தான்

உம் பணிகளின் கணதியை உள்ளபடி உணர்த்தக்கூடும்.

எவ்வளவு சின்னஞ்சியு மனிதர் நீர் - உமக்குள் தான் எத்தனை எத்தனை வண்ணம் நிறை எண்ணங்கள்....

உங்கள் வாழ்வதான் என்ன! எதுவித அழித்தல் திருத்தல்களுமற்ற ஓர்

அழகான கவிதைக்குரிய

நோட்டுப்புத்தகம் போல் ....

எமக்கு முன்னால் விரிந்து கிடக்கிறது.

எமக்கோ, உம்மை சுற்றி இருந்தவர்களுக்கோ தெரியாது.

“எத்தனை அற்புதமான உண்மை மனிதர்” நீர் என்று .....

அமைதியாய் இரு. என் சின்னவனே அமைதியாய் இரு. என் அழுகிறாய்? நான் உங்களோடு இருக்கின்றேன். என் வலிமையிகு எண்ணங்கள் உங்களுக்குள். தீயல்பாயிரு. நீயாயிரு.

உன் கண்ணோரை உணர்கிறேன். அமைதியாய் இரு.

தூக்கம் அவ்வளவு இனிமையானது.

எனக்கு அவ்வளவு இனிமையானது.

கடைக்குட்டி

பா. கருணாகரன்

"I expect to pass through life but once. If, therefore, there be any kindness I can show, or any good thing I can do to any fellow being, let me do it now, and not defer or neglect it, as I shall not pass this way again."

To my dearest uncle

As I think about the day that you left us I still cannot believe that you are not here with us. You fought your sickness for almost three months and I believed that you would recover and that I would be able to come and see you one day. But I guess that God decided that it was time that he took over to take care of you.

I will never forget the first time I met you and what you said to me. You told me that Water is said in English as 'water', in Tamil as 'thani' and in Singhalese as 'vatura' but thought it is said in different ways in different languages it is the same thing that everyone drinks. And when you met my parents (Ganga aunty and uncle as you called them) you joked about what you said. The few days I spent with you after Suba and I got married will never be forgotten. When we left for Canada I never thought that it would be the last time I waved goodbye to you. I never thought that it would be the last time I saw you.

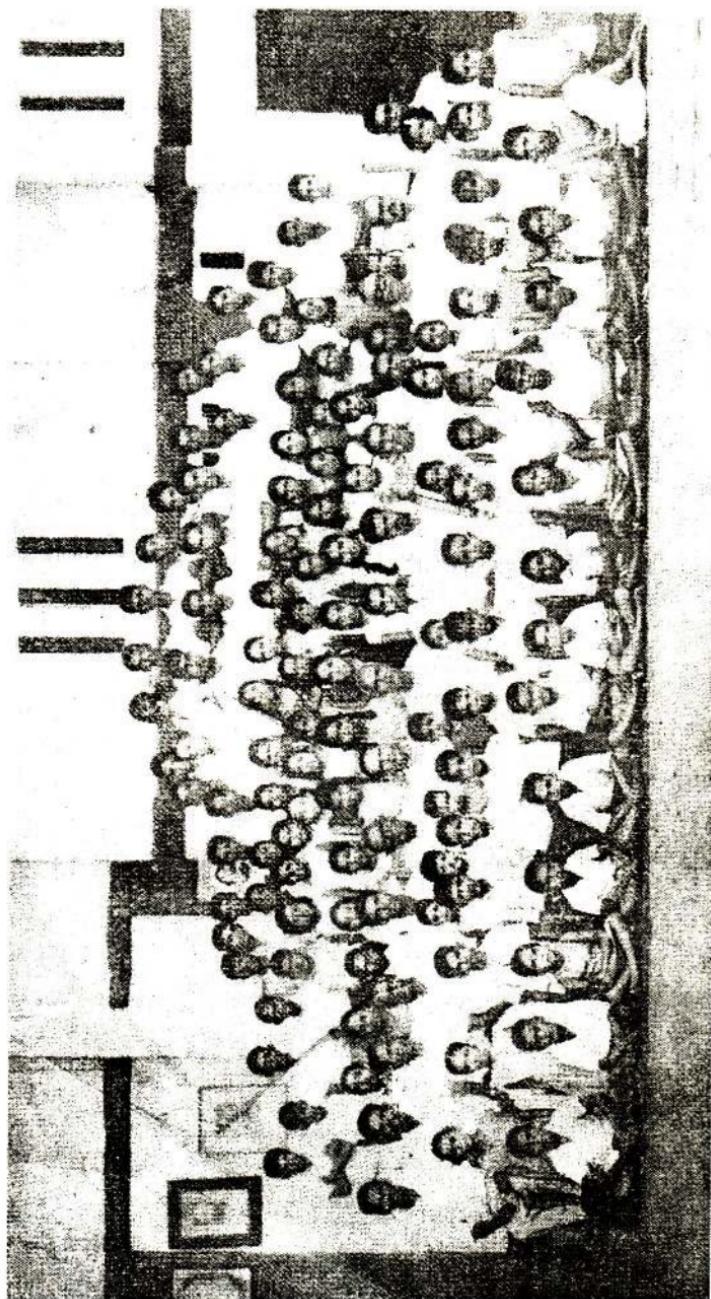
I wish I could have you back for only a moment to tell you how much I love and admire you, and to thank you for being the father-in-law that you were. I'll always remember you as a kind and gentle person.

You were always ready and willing to help your family, friends and even people you didn't know, for that you will always be admired and appreciated.

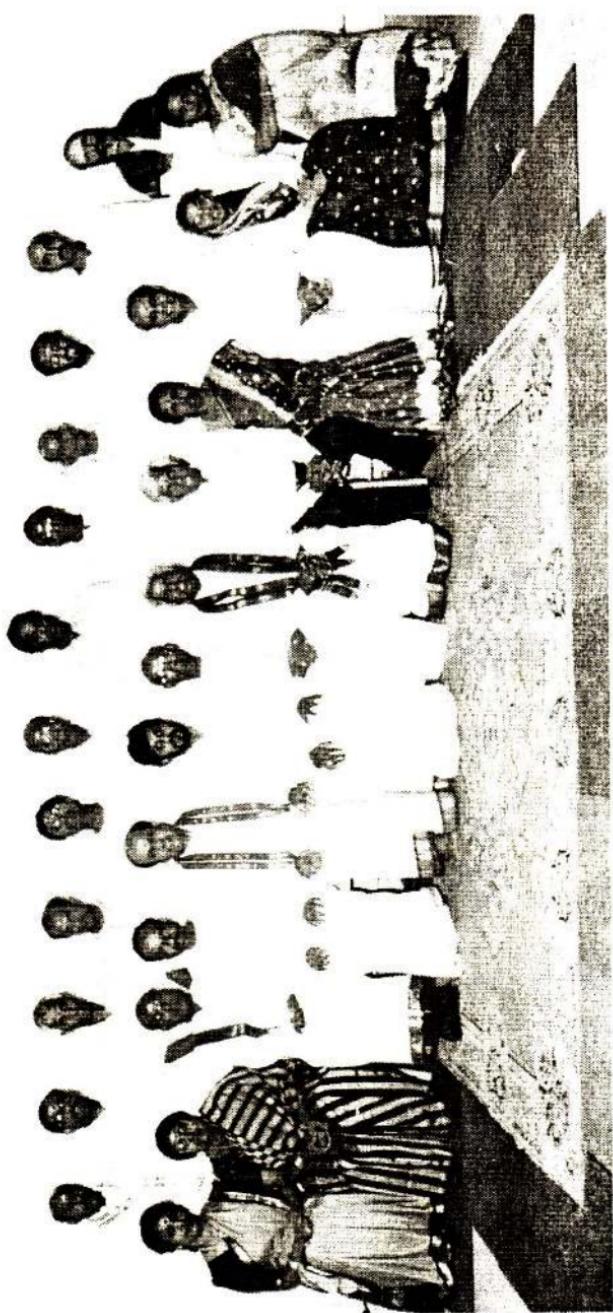
I will treasure these bitter sweet memories. I know that you are somewhere, please, watch over us, we stil need you.

Your loving daughter-in-law
Dil

நீண்ட மணிகள் . . .

ஏதாவது வகுப்புகளுடைய சமீகா அன்பகங்கள் (1968).

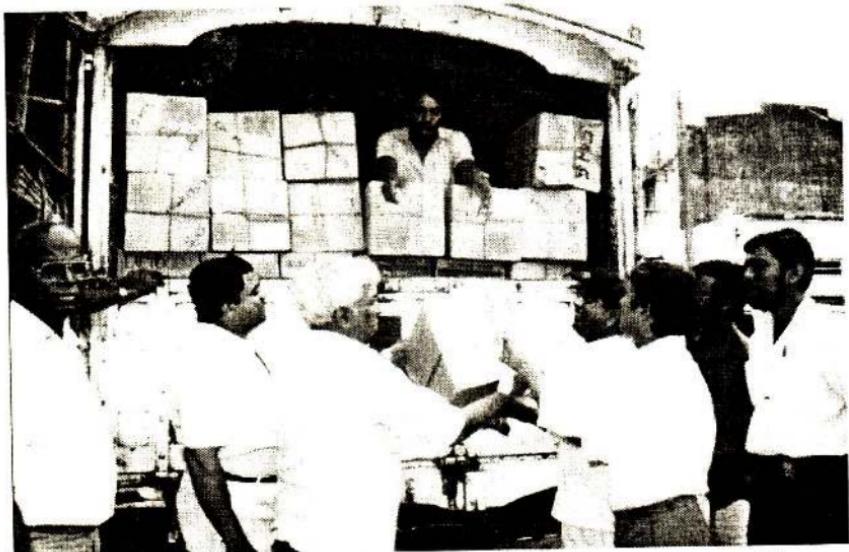
இலக்னாட்டு கைச்சுழன்றுமேற்றுச் சங்க அம்பர்க்கந்துள்ள (1997).

பழன் வேணாயில்

கும்பாபிஷேகம் அன்று அன்பர்க்கால் கொரவிக்கும் போது (1993)

நிவாரணப் பொருட்களை நகரபிதாவிடம் கையளிக்கையில்

பேலியாலிகாடை தலத்தில் தங்கிய வெள்ள அகதிகளுடன்

திருநூலகம் அத்திகார சமை மீறியால்கொட்டின் போது (1994)

மனிவிழா மக்களில் (1999)

ACKNOWLEDGEMENT

We express our sincere gratitude say a big thank you to all our relatives, friends, members of Saiva Munnetta Sangam and well wishers who helped us in numeral ways during the time we went through the worst mental trauma on our lives, due to the loss of our beloved husband, dearest father and brother, attended the funeral, gave condolence messages in person, by post, by phone, fax and e-mail, sent floral tributes and stood by us at our difficult times sharing our grief and sorrow.

We wish to thank every individual from our heart.

God bless you.

Wife & Children

சிரம் தாழ்த்தி கரம்கூப்பி சொல்கின்றோம் நன்றிகள்

அன்மினிய தலைவனின் இறுதி வழியனுப்பு நிகழ்விலும்
அந்தியேட்டி வைபவத்திலும் பங்கு கொண்ட அன்பு உள்ளங்கள்
ஆறுதல் கூறி ஆனுதாபச் செய்தி அனுப்பியவர்கள்
மஸர் அஞ்சலி செலுத்தியவர்கள்

இரங்கல் உறரவியன புகழாஞ்சலி செய்த உத்தமர்கள்
ஏனைக்கிரிகை நடாத்தியும், உதவியும் புரிந்த பெருமக்கள்
உதவிதனைப் புரிந்த உற்ற உறவினர்கள், உணவளித்த உற்றவர்கள்
ஊர் வியக்க ஊர்வலம் நடாத்திய சைவமுன்னேற்றுச் சங்க
உடன்பிறப்புகள், ஊரார்கள்

எழில் மணம் கமழும் இந் நினைவு மனீக் கலசத்தை
அச்சீட்டு உதவிய யனி ஆர்ட்ஸ் அச்சகத்தினர்
ஏனைய கண்ணீர் அஞ்சலிகள், அழிக்கைகள், பதாதைகள் அளித்த
சமூக தாபனங்கள்

ஒத்தாசை பல புரிந்த கொம்பனித் தெரு வாழ் முருகன் அடியார்கள்
ஓம் காரப் பொருளான தென் கோவை கற்பகப் பெருமான்
ஓவாவைக்கு அருள் தந்த களக்முடி கொம்பனித் தெரு முருகப் பெருமான்.

நன்றியுடன்

அம்பிகைமலர்	முத்துக்குமாரகவாமி, கமலவேணி	நவரஞ்சனி, கந்தாலிங்கம்
ஆனந்தரூபி முகுந்தன், ஹரிகான்	ம. ரூடோஸ்வரி	புனிதவதி, கிருஷ்ணஸுரத்தி
சுபகான், டில்ருக்ஷி	சீவயோகேஸ்வரி, பாலசண்முகநாதன்	
கருணாகாரன்	இராவீந்திராகுமாரன், கீலா	

எம் தலைவனின்
நல்ல பணிகளுக்கிள்ளாம்
வழிகாட்டியும் தோன் கொடுத்தும் உதவிய
மறைந்தும், இன்றும் வாழுகின்ற
அனைக்கு மான்ட தெய்வங்களின்
பாதம் தொட்டு நன்றியுடன்
மனமர வணங்குகின்றோம்.

போன் விழாத் தலைவர் !

பொன்டீ தன் உயிராய் வழங்குதலால் பொன்ன் ஆணாய்

சூயினாறி போதிக்க வந்ததால் யௌன்ற ஆணாய்

சூயல் வீரன் உன் சூயல் திறுத்தால் சூயலான் ஆணாய்

பொன்டிற்கோர் பொன்டு ரகளி நூட்க்கியதால் துபதி ஆணாய்

கடல் கடந்தும் சங்கம் தோன்ற வழிகோலியதால் வழிகாட்டி ஆணாய்

மங்கையர் புகழ்பூடும் மாதுரணியினால் நூபகர் ஆணாய்

அறுபூறியுடன் அஞ்சுதான சத்துணவால் அறங்காவலர் ஆணாய்

நுக்கிகல்லாய் நல்வழி காட்டியதால் நல் ஆசான் ஆணாய்

எம்பின பந்துகளின் நிகழ்வுகளில் முன்னிஞ்றதலால் எம் குடும்பம் ஆணாய்

ஆணால் ஏன் ஜூபா,

எம்மையியல்லாய் விட்ட கலவா நீ எம் தலைவர்கள் ஆணாய்

நானென தலைவர்கள் மாற்றனம், ஆணாவும்

உன் வழி நுப்பியாய்

உன் பணி நூட்டிவோய்

எம் உணர்விவிநூப்பாய், என்றும்

நீ எம் தலைவரனாய் !

கைவ முன்னேற்றச் சங்கம்
கொழும்பு - இங்கிலாங்கு

